

CORREO
Argentino
Central
(Bs. As.)FRANQUEO PAGADO
Concesión Nro. 1585TARIFA REDUCIDA
Concesión Nro. 216SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927.
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires

ARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

ATSKIRO NUMERIO KAINA 1 PEZAS

PRENUMERATA: Argentinoje ir Pietų Amerikoje
20 metų metams; 12 metų pusmetui.UŽSIENIŲ kitur 30 argentinų metų arba 3 am. dol.
ADRESO pakeitimas veltui. RAŠTŲ ir prenumera-
tas siūsti:

Casilla de Correo 303, Bs. Aires

ASMENISKAI KREIPTIS:

Avenida Boedo 737, Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 316340

Nr. 895.

BS. AIRES, KETVIRTADIENIS,

VASARIO-FEBRERO 23 D., 1950 M. Año del Libertador General San Martín 1950 *

METAİ (AÑO) XXII

LA COLECTIVIDAD LITUANA
HONRÓ AL MÁXIMO PROCER
ARGENTINO — GENERAL
SAN MARTÍN

El glorioso 9 de Julio de 1816, representa para el Gran Pueblo Argentino la Declaración Solemne de su Independencia. Igual significado tiene el 16 de Febrero de 1918 para la Nación Lituaniana, pues en aquel día, el Consejo Lituaniano, presidido por el Doctor Jonas Basanavičius declaró su Independencia en su histórica Capital, Vilnius. Es así, que los lituanos del mundo libre celebran orgullosos, con unión y fervor patriótico, el trigésimo segundo aniversario de su efemérides patria.

El 16 de Febrero del Año Santo y del Año del Libertador General San Martín (1950) ha sido celebrado por varios actos en la capital de la República Argentina:

A las 17 horas el Centro pro Liberación de Lituania en la Argentina, juntamente con todas las sociedades lituanas culturales, patrióticas, religiosas y de Socorros Mútuos de esta capital y alrededores colocaron una ofrenda floral en el mausoleo que guarda los restos del Gral San Martín, en la Catedral.

A las 18 : 10 el celebrado pianista lituano, Andrius Kuprevičius, ejecutó varias obras de compositores lituanos por Radio del Estado.

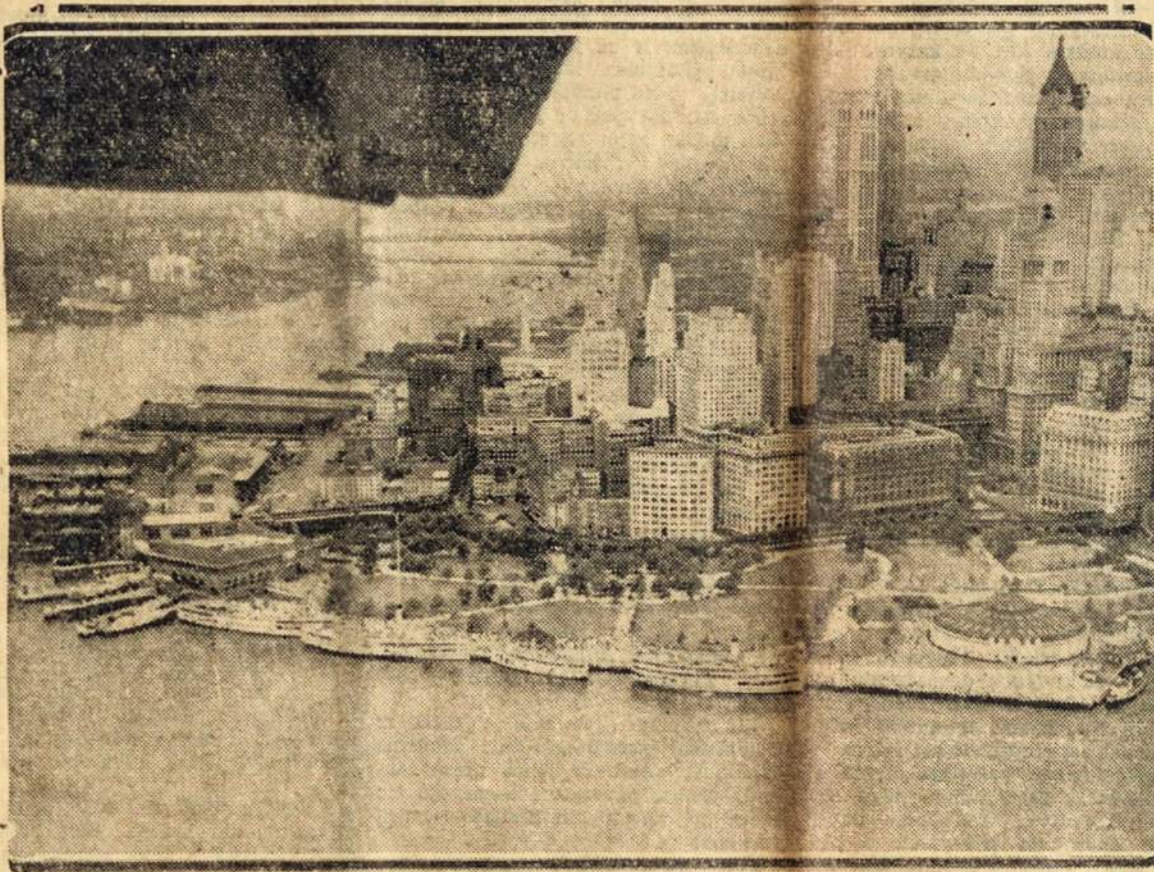
A las 21 horas en el Club Lituaniano de esta capital las sociedades lituanas y el semanario "Argentino-Lituaniano Balsas" (La Voz de los Lituanos en la Argentina) celebraron el 32º aniversario de la declaración de la independencia de Lituania con un acto cívico, durante el cual pronunciaron discursos el Profesor Jonas Vedečys y el General Teodoras Daukantas. Señalaron los oradores la situación trágica de la nación lituana que sufre bajo la ocupación militar de la Unión Soviética. El auditorio aplaudió a los oradores, expresando el deseo de que los países democráticos y todo el mundo libre use su influencia para que se termine el genocidio en Lituania, Letonia y Estonia.

Seguía el acto con algunas interpretaciones de la violinista Elena Kuprevičius, acompañada por su hermano el pianista Andrius Kuprevičius, como asimismo la Señora Beatrice Kerbelis, que junto con los Señores Vytautas Balciunas, José Zubrickas y L. Kancauskas recitaron poesías lituanas.

Como iniciación del programa fueron ejecutados los Himnos Nacionales Argentino y Lituano. Se señaló asimismo la denuncia lituana ante la O. N. U., presentada por el Monseñor Mykolas Krupavičius, Presidente del Comité Supremo de la Liberación de Lituania y del Consejo Ejecutivo. Se aclaró gracias a aquella denuncia, que al ocupar por segunda vez a Lituania, la Unión Soviética se dio a la ejecución de un plan de deportación, ya formado en 1941, deteniendo a los lituanos en su patria en masa e individualmente y deportándolos a los regiones glaciales de Siberia para su muerte segura y colonizando a Lituania y otros países bálticos por los rusos, traídos desde el Asia.

En este Año Santo y Año del Libertador General San Martín, los lituanos de la República Argentina ruegan a los Gobiernos del mundo civilizado y a los miembros de la O. N. U. a obligar a los rusos a respetar los derechos humanos y sus libertades fundamentales. También ruegan obligar a los imperialistas de la Unión Soviética a reti-

Amerikos lietuviai kalba per „Voice of America“

Didingojo New Yorko vaizdas su Hudson upe, kur sustoja okeaniniai laivai. Kalbant apie hidrogeno bombas, turima minty šie dangoraižiai. Jau 17-tas tūkstantis lietuvių tremtinių atvykę kuriasi dangoraižių šaly.

Amerikos-Bulgarijos Santykiai

BALKANUOSE KURIASI KARO
GAISRAS

Sovietų įtakoj esanti Bulgarijos vyriausybė atsisakė atsiimti savo įstatymus prieš JAV ministrų Sofiją, Donald R. Heath. Rezultate, Vašingtonas atsisakia ministerį Heath su 54 savo pasiuntinybės nariais.

Vašingtonas, nutraukdamas ryšius su Bulgarija, įsakė Bulgarijos atstovui Peter Voutovui išsikraustyti iš JAV.

Kremlius per Sojų daro bandymus, kaip paveiktų Vašingtoną kaltinimas šnipinėjime Amerikos diplomatu...

KINIEČIUS VEŽA DARBAMS
I SIBIRĄ

Sovietų vyriausybė pasirašė sutartį su komunistine Mao Tse Tung vyriausybe trisdešimčiai metų. Apart draugingumo, Mao leidžia rusams naudoti Kinijos darbininkus sezoniniams darbams Sibire, kaip kad tatau buvo praktikuojama caro laikais. Vežami Sibiran kiniečiai nepatenkinti, bet negali pasipriešinti jais prekiaujantiems valdovams.

RUSAI APIE VERGŲ PADĖTĮ
RUSIJOJE

Boris Nikolajevskij ir David Dalin, kaip atstovai JAV įsikūrusios rusų sąjungos kovai už Laisvąją Rusiją, prašo Jungtinių Tautų Organizaciją pasiųsti delegaciją, ištyrimui pavergtį darbą vergų padėti Sovietų Sąjungoje.

Piotr Pirogov, pernai iš Sovietų pabėgęs lakūnas, tos lygos narys, tvirtina, kad nuo 6 iki 9 milijonų darbininkų Rusijoje dirba kategorinius darbus koncentracijų stovyklose.

rarse de Lituania y de los otros países bálticos, que son los únicos países en el mundo entero, que no han recuperado aun su libertad e independencia después de la segunda guerra mundial.

En la vecina localidad de Barrissio, Rosario y Córdoba también se celebró el Día de Lituania. Y el domingo pasado, a las 8.30 se irradió un programa especial por Radio Mitre. Desertó el Sr. Ceferino Juknevičius. A las 10.30 en la iglesia parroquial lituana de Avellaneda se ofició una solemne misa por monseñor Aragone, y por la tarde en el salón Lituaniano de Avellaneda se realizó una fiesta artística y folklórica, pronunciando el discurso el Sr. Ignacio Padvalskis, presidente del Centro pro Liberación de Lituania en la Argentina y otros oradores

PAASIKIVI VĖL IŠIRINKTAS
SUOMIJOS PREZIDENTU

Vasario 15, 1950 Suomijos parlamentas 171 balsu (iš 300) vėl išrinko Paasikivį Suomijos prezidentu.

Senas tautos veteranas stovi aukštai visų partijų. Atžagareiviai jį vadina komunistu, bet komunistai jį boikotuoja. Komunistų kandidatas prezidentu, buvęs premjeras Mauno Pekkala gavo tik 67 balsus, o agrarų kandidatas, Urho Kekkonen, surinko vos 62. Paasikivi laimėjo vyriausią dël to, kad didžiausi komunistų priešinai, t. y. socialdemokratai, jau iš vakaro paskelbė, kad visas socialdemokratų blokas, būtent 64 atstovai, balsuos už Paasikivį.

1937 m. Suomijos prezidentu buvo išrinktas agrarų atstovas Kvosti Kallio, kuris mirė 1940. Jo vietą užėmė Risto Ryti, bet 1943 suomių vėl ginklu gynėsi nuo rusų. Rytis pasitraukė 1944, kad parlamentas būtų taikytis su rusais. Parlamentas tada prezidentu paskyrė maršalą Carl Mannerheimą. Jis pasitraukė 1946 ir tada tapo išrinktas Paasikivi. Paasikivi pirmininkavo jau trims suomių delegacijoms Maskvoje: 1920, 1939 ir 1944.

SALVATOR GIULIANO LEIDŽIA
SAVO ATSIMINIMUS

Italijos „kalnų karalius“ parašė 7.000 puslapių savo atsiminimų, pradėdamas nuo 1943 metų, kada jis, Salvatore Giuliano, užėmė policininką.

Is jo „veikalas“ esą pasiekė jo ryšiai su Italijos valstybės vyrais. Giuliano yra garsiausias šių laikų banditas. Be abejo, jo knyga netruks pirkėjų...

CHACABUCO KOVOMS 133 METAİ

Vasario 12, 1950 visoj Argentinoje ir čilėje iškilmingai paminėta 133 metų sukaktis nuo generolo San Martino triumfo, pereinant Andų kalnus ties Chacabuco.

Sanmartiniano Institutas, vyriausybės ir visuomenės įstaigos visa eile kultūrinių aktų paminėjo pirmąjį lemiamą laisvės kovų etapą.

Linksmi Karnavalai

VASARIO 25 ir 26 ir KOVO 4, LIET. KLŪBE;

Boedo 737, Buenos Aires. Dalyvausia lietuviai, latviai ir estai. Fotografavimai, premijos. Publikos šokiams grieš Pabaltiečių orkestras.

Kviečiami visus skaitlingai dalyvauti: Rengėjai.

KOVO 5 D., 1950 M., BUS PASKUTINIAI BENDRI ASADO

plėtus Dr. Jono Basanavičiaus vardo Lietuvių Centre, Tabaré 6950, Villa Lugano, Buenos Aires, lygiai 12 val. Bilietus prašome pasirūpinti iš anksto. Po pietų įvyks piknikas ir šokiai iki nakties. Šeimynos ir pavieniai prašomi skaitlingai dalyvauti, savo atsilankymu paremiant savišalpiniai kultūrinį darbą dirbantį Lietuvių Centrą. Rengėjai.

GALIMA LIKVIDUOT PASAULI
PER VIENĄ MINUTĘ

Kanados mokslininkas Dr. Allan Munn, nuo 1943 dirbantis atomines energijos tyrimuose, Ottavos spaudoje atstovams pareiškė:

Pakankamai didelė „H“ (hidrogeno) bomba sprogdama paluosotų gyvybę prie žemės laikančius saitus ir mažiau negu per vieną minutę laiko visas žemės kamuolys pavirstų į nuodėgų. Visa žmonija, visa gyvenija turėtų lengvą mirtį. Viskas pasibaigtų pirmiau, negu kas nors spėtų pamanyti, kas atsitiko.

— ITALIJOS parlamente 14. 2. 50 komunistai sukėlė riaušes, kurių metu sužeidė ministrį Marazzą ir dvyliką atstovų.

— KINIJOS komunistų partijoje pasireiškė skilimas: Dalis partijos vadų nori eiti su Rusija, bet kita dalis nenori pasiduoti rusų „globai“.

TAIKA KALBOSE, KARINGUMAS
VEIKSMUOSE

Rusų delegatas Malik negrįžta Jungtinių Tautų Saugumo Tarybon, kol joje randasi nacionalistinės Kinijos atstovai. Rusai kalba apie taiką, bet nesisėda kalbėti apie jos įgyvendinimą, o plečia savo imperialistinius žygius.

Grįžę iš Azijos keturi JAV generalai pareiškė prezidentui Trumanui, kad 272 rusų povandeniniai laivai nardo Ramiajame Vandenyne ir tik rengiasi iš pasalių pulti amerikiečius, kaip tai padarė Perly uoste Hitlerio sąjungininkai japonai.

Amerikiečiai netiki, kad bus galima geruju susitarti su rusais. Tat dabar ne tik neduoda jiems karo pabūkų, bet visu spartumu rengiasi kovai.

ŽYMUS JAV DIPLOMATAS PIETŲ
AMERIKOJ

Argentinos iš JAV atvyksta Joseph F. Davies, kuris atstovavo savo šalį Maskvoje 1936 m. G1 1941 m. jis parašė knygą „Misija Maskvoje“. 1943 m. Roosevelt paskirtas atstovu prie Stalino paruošė Teherano pasitarimų planą, o Trumanas paskirtas prie Churchillio valdžios paruošė Potsdamo pasitarimų planą. Dabar jis lanko Pietų Ameriką. Sakoma, kad jis jau suprato, jogei bolševikai niekuomet nepildo savo pažadų.

SVAREBUS ARGENTINOS IR JAV
PASITARIMAS

Lotynų Amerikos Reikalų Departamento II sekretorius, E. G. Miller, is Vašingtono atvykęs į Buenos Aires, porą kartų priimtas Argentinos respublikos prezidento gen. J. D. Perón. Mr. Miller Argentinoje išbus iki vasario 24. Is jo pasitarimų su Argentinos respublikos prezidentu ir u. r. ministru Dr. H. J. Páz laukia ma ekonominių ryšių sustiprėjimo tarpe šiaurės ir Pietų Amerikos.

PATARIA IŠKIRSTYTI AMERI-
KOS MIESTUS

Vyriausias patarėjas atominių ir hidrogeno (vandenilio) bombų reikaluose, R. E. Lapp'as, pataria JAV industrijos centrus iškiuoti į mažai apgyventas sritis. Valdžios įstaigas taipgi pataria iškirstyti.

Lapp'as mano, kad rusus galima sulaukyti nuo Amerikos bombardavimo tik bombardavimu Rusijos. Esą hidrogeno bombos galima pagaminti iki 25 tonų sunkumo ir kiekviena jų sunaikins nuo 500 iki 1.000 kvadratinų kilometrų plotą. Esą per vieną dieną tomis bombomis Amerikoje galima išžudyti nuo 10 iki 15 milijonų žmonių.

ATLYGINIMAS BUVUSIEMS
KACETUOSE

Vyriausioji IRO įstaiga nustatė sąlygas dėl atlyginimo vak. Vokietijos kacetuose laikytiems asmenims. Atlyginimo gali reikalauti kacetuose išbuvę ne trumpesni laiką, kaip tris mėnesius. Dėl atlyginimo pareiškimus reikia siūsti: Wuertembergo-Badeno srityje — Dr. Kuester, Ministry of Justice, Stuttgart; Hessen — Dr. Eckstein, Ministry of Interior, Wiesbaden; Bavarijos — Dr. Filip Auerbach, Arcis Str. 7, Muenchen. Pareiškime nurodyti prašytojo vardą, pavardę, pilną dabartinį ar paskutinį Vokietijoje, prieš išvažiavimą adresą, koncentracijos stovyklos adresą ir praleistą joje laiką ir prašyti atsiųsti tam tikslui anketa. Prašymus reikia įteikti tuojau, nes atlyginimo reikalavimai bus svarstomi tik iki 1950 m. kovo 31 d. „B. L.“

GRĮŽĘS IS JAV KALBĖJO MIN.
ST. LOZORAITIS

Lietuvos Diplomatinijos šefo St. Lozoraičio atsisaukimas, transliuotas iš Vatikano radio stoties Lietuvos Nepriklausomybės šventės progą.

(Oro paštu „A. L. Balsui“)

Laimingais laikais, kai lietuvių tauta buvo laisva ir pati valdė savo nepriklausomą valstybę, vasario šešioliktoji buvo džiaugsmo diena. Jos proga mes ypatingai džiaugėmės nuolatine ir didele Lietuvos pažanga, mūsų laisve, kurios dėka mūsų tauta galėjo taip gražiai tvarkyti ir tobulinti savo gyvenimą tiek dvasios, tiek socialinėje ar materialinėje srityse. Sovietų užpuolimas ir okupacija sustabdė Lietuvoje bet kurią pažangą, kėsėsi nustumti Lietuvą į barbarišką lygmenį ir grėsią pačiai tautos egzistencijai. Šiokiomis liūdnomis sąlygomis mes švenčiame dabar Nepriklausomybės šventę, ir vis dėlto ji neturi būti gėdulo diena. Tėbūnie ji mums atsiminimo, pasiryžimo ir vilties diena.

Atsiminkime, jog savo ilgoj, garbingoj ir dažnai sunkioj istorijoj mūsų tauta visados nugalėdavo grėsiančius jai pavojus, išsaugojo savo sielą, nenustojo tautinio dinamizmo ir išlaikė savo dorybes, pagrįstas ypač mūsų tikyba. Šitas atsiminimas ir dabartinės Lietuvos kancios bei tvirta laikysena tepaskatina mūsų pasiryžimą neuilstamai, pasisventusiai, be atodurių vykdyti aiškia, nepakeičiamą, galutinę Lietuvos tautos valią nusikratyti svetimu jungu ir atstatyti Lietuvos nepriklausomybę. Tam tikslui pasiekti mums reikia kilnių širdžių, nuodirdžios vienybės, išmintingos organizacijos ir duosnių aukų.

Galop, tarptautinių įvykių raida, civilizacijos pasaulio moralinių jėgų augimas ir galingų techninių priemonių gamyba įkvepia ne tik viltį, bet ir ištikimumą, kad destruktivinės jėgos, pavergusios pusę Europos ir rusišanos tolimosnes agresijas, bus pašalintos ir kad tokiu būdu mūsų teisinga kova bus laimėta. Būdamas Amerikoje, aš turėjau nemažai progų patirti tikrą simpatiją, su kuria sekama sunki Lietuvos padėtis ir jos karstas laisvės troškimas.

Kad šitas troškimas Dievui padedant knogreičiausiai išsipildytų, yra mano linkėjimas, kurį as Nepriklausomybės šventės proga reiškiu tautai krašte, mūsų tremtiniams ir visiems lietuviams užsienyje.

— ARGENTINON IS JAV 31. I. 50 vėl atskrido pasauliniai pagarsėjęs aviacijos žinovas, jo vardo lėktuvų bendrovės pirmininkas, majoras Al. P. Seversky. Jis čia lankėsi pirmą kartą prieš kelis mėnesius ir vyriausybės buvo iškilmingai priimtas.

MATIENZO LĖKTUVAS NIEPUOT
TALPINAMAS MUZIEJUN

Prieš trejetą metų Andų kalnuose nukrito Argentinos aviacijos lakūnas, leitenantas Matienzo. Po ilgų ieškojimų, Argentinos karo lakūnai M. Svors, M. Bringa, O. E. Funes ir savanoriškai pasiūlę ieškoti karai, 5. 2. 50 rado sudužusį lėktuvą ir Matienzo lavono liekanas, nusileidusį tarpukalnes 4.500 metrų, 150 metrų prie čilės sienos.

Per Uspallata ir Plumerillo viskas atgauta į Buenos Aires. Atremontuotas lėktuvas bus patalpintas aviacijos muziejun.

AUKŠTOJO TEHNIKOS INSTITU-
TO PRANESIMAS

Gerb. „Argentino Lietuvos Balso“ Redakcija, prašome paskelbti, kas seka:

Aukštasis Technikos Institutas, veikiantis prie Industrijos Mokyklos Nr. 1 „Otto Krause“ atidarė įrašymą į šiuos kursus:

Hormigon Armado; namų šaldymas, šildymas ir ventiliacija; radio; motorai; šaldio industrija; petroleo eksploatacija; keramikos industrija; augalų ir gyvulių aliejai ir riebalai; lėktuvų mekanka; lėktuvų radio technika; lėktuvų elektra; susisiekimai vielomis; metalurgija, dažyba ir t. t. Primami beigusieji industrijos mokyklas ir bile kuria vidurinę mokyklą Argentineje. Kursas tęsis vieną metų.

Užsirašyti sekretariatoje, avenida Paseo Colón 650, nuo 19.15 iki 22 valandai.

Angel Croce Mujica, Regentas.
Pascual A. Pezzano, Direktorius.

Bs. Aires, Vasaris, 1950.

Visi A. L. Balso prenumeratoriai gauna dovanas: vertingas knygas

IR ĮDOMŲ „ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO“ KALENDORIŲ 1950-TIEMS METAMS. NESIVELUOKIT UŽSIPRENUMERUOTI SAU IR SAVO ARTIMIESIEMS ĮDOMIAUSIĄ LIET. LAIKRAŠTĮ P. AMERIKOJE.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

Prenumerata metams: Argentinoje ir visoje Pietų Amerikoje 20 Argent. pezu (½ m. \$ 12) Europoje ir šiaurės Amerikoje 3 doleriai metams. Kitur užsienin 3 USA dol. metams. Raštas, pinigus adresuoti sekancijai: ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS CASILLA DE CORREO 303, Bs. As.

Redakcija ir Administracija Avenida Boedo 737. Tel. 45-4444

ZYMAUS LIETUVIO BALSAS I SOVIETINES SRITIS

„A. L. Balso“ tilpo Dr. K. Grinias pasveikimas ir pareiškimas Lietuvos reikalais. Pasirodo, Dr. Grinias žodžiai pasiekė ir rusų okupuotas sritis, per „Amerikos Balso“ Radio stotį.

Apie šį istorinį įvykį cituojame „Draugo“ apžvalgos straipsnį: „Naujųjų metų proga, Dr. K. Grinias, buvęs Lietuvos prezidentas, paskelbė spaudoje savo sveikinimą ir tuo pačiu pareiškimą Lietuvos reikalais. Tasai pareiškimas buvo įdėtas ir mūsų dienraštyje.

„Naujųjų“ pranešimu, Dr. Grinias pareiškimas praėjusių metų gruodžio 31 d. buvo panaudotas „Voice of America“. Pareiškimas išties išverstas į lenkų ir vokiečių kalbas ir perskaitytas per galingą U. S. valdžios siuntimą radio stotį. Padarytas sutrumpintas vertimas ir į rusų kalbą ir perskaitytas iš tos patios stoties.

„Naujuosius“ pastebima, kad tai bus pirmas atsitikimas nuo to laiko, kai Lietuvai pagrobė bolševikai, kad žymaus lietuviu žodis buvo persiųstas oru į sovietų „sferos“ kraštus. Ir tai atliko pati Amerikos valdžia.“

BARĖNO ŽODIS MŪSŲ INTELIGENTIJAI

Buvęs tremtinys, rašytojas K. Barėnas, gyvenantis Anglijoje, organizuoja lietuviškų knygų leidimą. Jis kreipiasi į buvusius tremtinius, į tą moderniąją inteligentiją, kuri daug kuo skiriasi nuo Kudirkos laikų inteligentijos. Savo straipsnyje „Britanijos Lietuvių“ Barėnas tvirtina, kad kiekvienas buvęs DP net ir Anglijoje gali išleisti spaudos reikalams bent po 15 svarų ir metus, t. y. apie po puspenktio šimto pezu. Vienok daugelis nei dešimtos tos sumos dalies tam gyvybiniam mūsų tautos reikalui neskiria. Barėnas rašo:

„Yra tekę skaityti žinią, kad i Didž. Britaniją atsikėlė apie 70 lietuvių studentų. Tuo metu, kai studentavo V. Kudirka, J. Basanavičius, P. Leonas, J. Maikonis, nedidelis būrelis šios jaunosios inteligentijos pagirdavo sujudintą visą Lietuvą mūsų, ne tik vieną kuria apskritį. Argi šių laikų studentai būtų visiškai tikie, argi sunkūs metai, aišni idėjų ryžto ir kovos ugnį, aišni būgų viską išpuškė? Labai liūdna būtų šitaip galvoti.

Nėra kalbos, kad i Didž. Britaniją lietuvių inteligentų atsikėlė kur kas mažiau, negu i tokią šiaurės Ameriką, bet vis dėlto kiekvienoje didesnėje ar mažesnėje kolonijoje jų čia visur yra – gydytojų, inžinierių, politikų ir visuomenininkų, buvusių ankstesnių ir žemesniųjų valdininkų. Kam ne kam, o tiems žmonėms, kurie daugiausia skolingi savo kraštui už mokslą ir švietis gyvenimą, jiems pirmoje eilėje turėtų rūpėti lietuviškieji reikalai. Nuolat kalbama apie kovą, bet daugeliui ta kova yra ne kas kita, kaip plepėjimas. Jų kova baigiasi fabrike dėl duonos kėsnio, smulkiose intrigėlėse, prie pokerio. Dalis jų verkšlėna, kad visuomenės reikalams reikia atsisikirti su vienu kitu šilingu. Iš tokios kovos neišeis didvyriai, tokia kova neduos jokių didesnių rezultatų.

Yra kolonijų, kur keli švietus inteligentai pajėgia visus sujudinti atiduoti duoklę visiems reikalams. Ten lietuviai neužmiršta nei Namų Londone, nei Tautos Fondo, nei tokių pat konkrečių ir reikšmingų dalykų, kaip steigiamoji kooperatinė knygų leidykla. Ten žmonės užtenka pinigų visiems lietuviškiems reikalams.

Keistas reiškinys, bet didžioji dalis pareiškusių norą įstoti i leidyklą sunkiai pavaldo plunksną. Jie mažiausiai skolingi, bet jų širdžių dar neįspukę jokie vėjai, todėl jie visur ateina pirmieji, kur tik numato galesį įsijungti i lietuvių reikalus.

Leidyklos steigėjai dar tebeilaukia. Pirmoje eilėje jie laukty visų daugiakalbų ankšurnių, bent dalies iš tų kelių šimtų daugiausia savo kraštui skolingų, daugiausia iš jo gavusių.

I leidyklos narius įstoti nėra dar uždarytos durys niekam. Šiuo metu atiduota spausdinti R. Spalio knyga „Trylikai nelaimių“. Per porą mėnesių ji pasirodys rinkoje, bet ne vien leidyklos išgalėmis. O jei po tos knygos galety eiti kita, reikia žymiai didesnio narių skaičiaus, negu dabar turime (pirmiausia reikia, kad ir įsijungusieji i ją sumokėtų savo pajų).

Laikas, pagaliau, bus išsiaiškinti ar steigiamoji leidykla galės būti tikra leidykla, ar tik vaikų žaidimas. Žinoma, jei daugumai mūsų viš tautiniai reikalai ir jos kultūros dalykai tėra proga paplepti, bet ne įsijungti i darbą, tada visa tebe tik vaikų žaidimas. Jiems atokiai stovintiems ir pro už besispypsantiems, vaikų žaidimas tėra visats tas kultūrinis darbas, kurį atliko lietuviai Vokietijoje.

Jei tautiniams reikams kiekvienas mūsų iš savo uždarbio negali paskirti bent 15 svarų per metus, tad laikime kalbėti apie kovą ir pradėjime rūpintis laidotuviemis, kurių metu palaidosime savo lietuvišką tremtį. Tada liksime tik plepiai.“

Blogai, tikrai blogai, kad jaunoji „Inteligentija“ ištižo. Taip yra Anglijoje. Na, o „A. L. Balso“ bendradarbis Vytautas Brazulis rašo iš JAV, kad ten, anot inžinieriaus P. J. Ziūrio pareiškimo, iš milijono lietuvių kilmės žmonių tik apie 500 tikrai nuosirdžiai rūpinasi lietuvių tautos likimu.

Barėnas rašo, kad nuosirdesni yra tie, kurie sunkiai pavaldo plunksną. Kaip yra Argentinoje? Gal čia yra šiek tiek geriau? Vienok yra faktas, kad visi tie asmenys, kurie naudojosi paspalpinėmis Lietuvos lėšomis, Lietuvą nelaimėms užpuolus, net nesirodo lietuvių tarpe. Barėnas labai daug pasakė.

LENINO IR JO DRAUGŲ NUOMONĖ APIE STALINĄ

„Draugas“ patiekia tikrųjų bolševizmo kūrėjų posakius ir užrašus apie Staliną:

„Staliną visur stengdavosi parodyti, kad jis buvo Lenino dešiniąja ranka, kad buvęs geriausias jo draugas, tačiau tikrumoje viskas buvo kitaip. Leninas apie Staliną buvo labai blogos nuomonės.

„Šis virėjas paruošia tik užpipirintus valgius“ — taip Leninas sakė 1922 metais.

„Draugas Staliną, pasidarydamas partijos generaliniu sekretoriumi, i savo rankas suėmė visą valdžią, ir as esu įsitikinęs, kad jis ne visad ja naudosis protingai“ (Lenino pareiškimas 1922. 12. 25).

„Staliną yra per daug brutalus ir turi kitų neigiamų ypatybių, kurios pakankiamos tarp mūsų, komunistų, bet nepriešdėdamos partijos generaliniam sekretoriui. Štai kodėl as siūlau draugams pagalvoti apie priemones, kaip Staliną nušalinti nuo šio posto ir jo vietoje paskirti kitą, kuris būtų pranašesnis visais atžvilgiais už Staliną, tai yra, kad būtų kantrus, lojalus, mandagus ir mažiau kaprizingas“ (Leninas, 1923. 1. 4).

Lenino žmona Krupskaja rašė Kamenevui 1923 metais kovo mėnesį: „Vladimiras (Leninas) padiktavo stenografui laiską, skirtą Stalinui, kad su juo nutrauktis visus santykius.“ Tarp kitko, tai buvęs paskutinis Lenino laiškas.

Kamenev 1925 metais gruodžio mėnesį priešo išvados: „As įsitikinau, kad draugas Stalinas negalės suvaidinti suvienytojo rolių bolševikų stabe.“

Bucharinas sakė Kamenevui 1928 metais: „Jis mus pasmaugs.“

Ir Trockis savo prisiminimuose rašo: „Krupskaja pasakė 1927 metais, kad jei Leninas dar būtų gyvas, tai jis tikriausiai būtų uždaręs vienamė Staliną kalėjimui. As manau, kad ji teisingai sakė.“

LIETUVIŲ NAIKINIMAS TREČIAME ETAPE

Savaitraštis „Amerika“ talpina pasibaigusias žinias apie lietuvių tautos naikinimą:

„Šiuo metu, Lietuva, Latvija ir Estija gyvena trečiąjį etapą: MVD ir MGB „perauklėja“ šias tautas. Kadangi šių kraštų pergyvenimai turėtų pamokinti būsimąsias aukas, apžvelkime „etapų“ eigą.

Pirmame etape — tarp 1940 m. birželio 15 d. ir 1941 m. birželio 22 d. Lietuvoje buvo išžudyta arba ištremta apie 50.000 asmenų. „Laisvam apsigyvenimui“ (volnoje postelenje) Sibiro kolchozuose ir stovyklose ištremta apie 23.000 asmenų. Daugiausiai ištremti i Semipalatinską ir Barnaul sritis. Karui prasidėjus, politiniai kaliniai buvo arba išžudyti arba išgabenti i kalėjimus Rusijos gilumose.

Antrame etape — 1944-1946 metais — maskoliai išžudė, suėmė arba ištremė i Sibirą tarp 112.000—120.000 asmenų jų tarpe, „laisvam apsigyvenimui“ ištremta apie 55.000 ūkininkų šeimų.

Trečiame etape — 1946-1949 liepos mėn. — maskoliai išžudė, suėmė arba ištremė apie 240.000 asmenų, daugiausiai priverstiniais darbams arba „laisvam apsigyvenimui“ Sibiro ir žemių Kazachstano srityse.

Pagal toli gražu nepilnus davinis, gautus pastarųjų dviejų metų eigoje, tarp 1941 m. birželio ir 1949 m. liepos mėn. kautynėse arba skerdynėse žuvo apie 125.000 lietuvių, nuo sunkių darbų ir ligų tremtyje išmirė apie 190.000-210.000 lietuvių. Taigi grynai lietuvių tautybės asmenų žuvo tarp 315.000 ir 325.000.

Gyvenimo amžius sovietinėse stovyklose siekia tarp 2 ir 5 metų. Amžiaus ilgumas priklauso nuo grynai vietinių klimato ir darbo standartų sąlygų.

Pagal davinis iš nelietuviškų šaltinių, ligi šiol 85% lietuviškos inteligentijos ir tarp 35% ir 40% aktinesnio tautiškai susipratusio elemento sunaikinta. Šie elementai buvo arba išžudyti arba ištremti i tolimiausius Sibiro šiaurės rytų sritis ir „Dalstroj“, t. y. i sunkiausio klimato sritis.“

Tikėk! Vienatvės valandose knyga liks Tavo ištikimiausiu draugu. Ji Tau visur ir visada suprantama kalba kalbės...

Pasaulio Lietuviai

KRIVICKIENĖS SIUVAMOJO IR ANTANAIČIO RADIO

Paskutinėmis savaitėmis okupantai labai dažnai rašo ir kalba apie „Julišos Žemaitės“ kolchozą. Jie tvirtina, kad praėjusiais metais šio kolchozo dirbo net 35 šeimos.

Okupantai džiaugiasi, kad minėto kolchozo kiaulių sėrėja Adelė Krivickienė nuo keikvienos jai pavestų prižiūrėti kiaušius išaugino 20 parselių. Ji esanti nepaprasta darbininkė, nemieganti nei dieną, nei naktį. Šis kolūkis turi 84 karves. Jis yra skaitomas pavyzdgingiausias. I šį kolchozą suvarė iš lietuvių ūkininkų atimtus gyvulius. Čia pateko ir Sibiran ištremtųjų galvijai. Tame pačiame kolchoze esančios net 190 kiaulių.

Komunistų spauda giriasi, kad jau minėta Krivickienė i vieną mėnesį išdirbusi 60 darbdienių. Jai teke dirbti dieną ir naktį. Tvirtinama, kad minėtas kolchozas padaręs 250.000 rublių pelno. Pusė uždirbtų pinigų paskirta remontui ir mašinų įsigijimui, kita pusė atsiima okupacinė sovietų valdžia.

Krivickienė, ar ne Krivickienė, vergiškai dirbdama ponui dieną ir naktį, laisvame pasaulyje skaitytųsi kitų darbininkų išdavike. Iš mėnesio padarydama po 60 darbdienių, per ilgą laiką ji susitapė siuvalmai mašinai nusipirkti.

Dvigubus darbadienius dirbdamas Antanas Antanaitis nusipirko radiją.

Na, o Argentinoje daugelis mūsų brolių ir be dvigubų darbadienių nusipirko ne tik siuvalmas mašinas, radio aparatus, namus ir automobilius. O svarbiausia, čia naudojasi laisve ir darbavys negali priversti dirbti du kartą sparciau arba ilgiau, negu kiti darbininkai dirba. Mat čia darbininkus apsaugoja įstatymai, o „rojuje“ tas geresnis darbininkas, kuris silpnesnis savo darbo draugas kolchozo savininko akyse pralenkia. Bolševikiška valdžia giriasi ir didžiuojasi, kad darbininkas atsisako nuo poilsio ir pasirodo „pažangesnis“ baudžiauninkui.

„TU ARK, TU AKĖ, O AS UŽRAŠYSIU“

„Tu ark, tu akė, o as užrašysiu, kiek judu padirbote“, — taip sako iš Rusijos atsistų valdiškų dvarų budeliai, tokią tvarką vadindami „lygybe“ ir dar priėmiami. Jie mes dabar visi dirbame, nes tas kuris nedirba, tas nevalgo.“

Pastebėta, kad komunistai ir tinginiai stengiasi pralysti i kolchozų administraciją. Sovietų valdžia išleido eilę patvarikymų, kad tinginiai, vengia fizinio darbo, nebūtų leisti i kolchozų administraciją. Kolchozų pirmininkai tinginių nepriima, bet šie įstoja i komunistų partiją, o vėliau centro skiriami administracijos pareigoms.

Biržų apskr. kolchozo „Tarybinis Artojas“ sąskaitininkė Lapėnė klaukia, kaip apskaituoti administracijos darbadienius. Pasiūkia, kad administracijos personalo sąrašą paruošia kolchozų valdybos, bet ji tvirtina tiktai apskrities žemės ūkio skyriuje sėdi komunistai.

Administracijos darbadieniai neturi viršyti viso kolchozo darbadienių 8%. Pasirodo, kad administracijos sulindę komunistai užsirašydavo žymiai daugiau darbo dienų. Jie, aišku, nieko nedirbdavo, bet iš kolchozo ūkio atsiimdavo didelę dalį.

KUN. ANTANAS BALTEUŠAITIS, (Antanėlis), knygnešius globėjas, kunigavęs Kudirkos Naumiesčio, sulaukęs 85 m. amžiaus, 15. 12. 1949 mirė Vokietijos prancūzų zonoje.

JONAS DEGUTIS, lietuvių Vyčių Skaitkylos vedėjas, prašo užsienį lietuvių laikraščius siųsti šiuo adresu: 48 Laster St., Rochester 21, N. Y., USA.

JONAS BRENZA, teisininkas ir bankininkas, kandidatuoją i Cook apskrįčio išdininko vietą.

IKI 1950 METŲ SUDARYTA 6.000 KOLCHOZŲ

1949 metai praėjo ūkininkų teroro ženkle. Jau 1948 metais buvo aišku, kad Kremlius yra užplanavęs visą Lietuvą paversti vienu dideliu rusiškų kolchozų ubagynu. Kadaisė Paleckis, Gedvila, Mickis ir kiti raudonieji Lietuvos valdovai rėkė, kad Lietuvoje kolchozų niekada nebus ir kas bandė abejoti, tiems grąsino bausmėmis už gandų skleidimą. Dabar nei Paleckis, nei Gedvila anų kalbų neprisimena ir už jų priminimą tuč tuojau išteikiama ištėrimo bilietas i Sibirą. 1948 metais i kolchozus raginta eiti dar pusiau gera valia. Beveik niekas nėjo. Lietuvos valdovai pamatė, kad Maskvos planas be smurto neįvykdomas. 1949 metais ūkininkų varymas i kolchozus paspartintas nebesivaržant su priemonėmis. Daug tūkstančių ūkininkų ištremta. Pagal Maskvos planą Lietuvos sukolchozinams turi būti baigtas ligi 1950 metų rudens. Daugiau kaip pusė Lietuvos ūkininkų jau suvaryta i kolchozus. 1949 metų gale Lietuvoje buvo apie 6.000 kolchozų. Kai kuriose apskrityse jau visi gyventojai suvaryti i kolchozus. Dabar jau pradėta kolchozų „gryninimo“ akcija, tai yra išmetimas iš kolchozų buvusių ūkininkų. I išmetusių vietą priimami iš Rusijos atvežti rusai, kaip „specialistai“ rusiškų ubagynų. Taip naikinami lietuviai ūkininkai ir Lietuvos žemė apgyvendinama rusais.

PASIJUNGĘ POETUS, LYGIAI KAIP VIDURAMŽIUOS

Viduramžių gadynėje poetai ir menininkai turėjo garbinti žiaurūs valdonus. Antraip jiems grėsė lauzas! Dabar pavergetoje Lietuvoje tie patys „pyragai“ ten likusius mūsų poetams: Poetą Kazį Jakubėną ir rašytoją Halę Lukauskaitę okupantai ištėrė i Sovietų Sąjungos gilumą, o Lietuvoje likusius poetus ir rašytojus jie prievartauja. Teko patirti, kad rusai privertė rašytoją Albiną Žukauską parašyti ilgiausią straipsnį apie Staliną konstitucijos saulę. Advokatas ir poetas Adomas Lastas priverstas rašyti eilėraštį „Stalino Konstitucijai... Konstitucija švieski...“

Sakalaukas priverstas rašyti ilgą straipsnį apie Marijampolės apylinkės ūkininkų gyvenimą. Marijampolėje leidžiamame rusų laikraštyje „Tvirtina, kad apylinkių gyventojai trukdo kolchozams kurtis. Švaistas verčiamas rašyti apie Kėdainiuose įrengtą kolchozų i ūkininkus, vežančius rusams dobilus.

Jaunas poetas Antanas Jonynas parašė eilėraštį „Iš vaikystės dienų“. Jame Jonynas šitaip verčiamas pasisakyti: „Draugui Stalinui siunčiam padėką karštą.“

PILDOSI LIŪDO GIROS KŪRYBOS PRANAŠYSTĖS

Liūdas Gira įvairiausių niekų yra padaręs. Aiškėja, kad karo metu jis buvo išvežtas i Rusiją. Ten jam teko sueti su kirgizais. Jis parašęs eilėraščių „draugams kirgizams“. Dabar tie jo eilėraščiai aukštai vertinami.

Okupantai, atvarę kirgizų i ištremtų ūkininkų žemes, dabar liepia su jais gražiai sugyventi. Jie pažymi, kad net Liūdas Gira „draugams kirgizams“ eilėraščius rašęs.

Petras Gaulė ir Juozas Nacevičius išvertė kelis kirgizų eilėraščius lietuviškai. Rusai rengiasi imtis priemonių Trakų piliai atstatyti.

LIETUVIŲ DRAUGIJA AUSTRALIJOJ gavo didelę dovaną, 362 lietuviškų knygų biblioteką. Tai Schwab. Gmuend Lietuvių Gimnazijos, tremtyje, dovana. Ta dovana i Australiją atvežė J. A. Skirka. Biblioteka pavesta tvarkyti inž. K. Bukietui.

DAIL. M. DOBUZINSKIS, Metropolitan operos dekoratorius, atvykęs iš New Yorko, padarė savo darbų parodą Čikagoje 7. I. 1950.

PABALTIEČIŲ UNIVERSITETO BALANSAS

Žiniomis iš Hamburgo, Pabaltijo Universiteto stovyklos gyventojai akademikai jau beveik išsiskirstę. Buvusiojo akademinių stovyklų dar gyvena kai kurie profesorai, o studentai arba išemigravę, arba išvežti po kitas stovyklas. I tą universiteto stovyklą dabar atkelta įvairių tautybių žmonių iš kitų likviduojamų stovyklų.

Kaip žinia, Pabaltijo Universitetas, kuriame profesoriavo ir studijavo lietuvių, latvių ir estų tautybių žmonės, okupacinės (anglų) vyriausybės nutarimu buvo uždarytas 1949 m. lapkričio 30 d.

UNRA atsiėmė savo dovanotas knygas, BALF'as atsiima savo. Privaciai išgytas turtas pavesta globoti kokiai tai vietinei mokslo įstaigai.

Pabaltijo Universitetas buvo įkurtas lietuvių, latvių ir estų pastangomis 1946 m. sausio 8 d. ir veikė 3½ metų (9 semestrus su trumpomis pertraukomis). Per tą laiką jos patarnavo 2000 su viršum studentų. Mokytojų personalo buvo per 300 žmonių. 50 studentų čia baigė savo studijas, o 250 čia pradėjusių toliau studijuoti vokiečių universitete. 40 studentų gavo stipendijas JAV ir Kanadoje. Kad ir sunkiomis sąlygomis, profesorai per universiteto gyvavimo laiką paskelbė apie 70 mokslinių darbų ir juos išsiuntinėjo maždaug 350 mokslo institutams visame pasaulyje.

Iš to skaičiaus lietuvių Pabaltijo Universitete baigė mokslą 15, o vienas čia (iš mokytojų personalo) įsigijo i medicinos daktaro laipsnį. Didžiausias lietuvių studentų skaičius buvo universiteto gyvavimo pradžioje — 715.

Pabaltijo Universitetas sunkiomis sąlygomis dar kartą įrodė pasauliui didelį Pabaltijo tautų darbštumą, gamumą ir kultūrinį subrendimą.

CITUOJA LIETUVOJE BŪJUSIUS LAIKRAŠČIUS

Rusų propagandai pajungtas Vilniaus radio skelbia, kad 1939 m. kovo mėn. 17 d. „Lietuvos Aidas“ rašė, kad mažai tėra laikraščių, niekas neperka knygų, paveikslų, teatro nesą kam lankyti.

Vaižgantas 19 tomo 84 pusl. rašo, kad vienas pulk. leitenantas neprenumeravo nei vieno periodinio leidinio. 1939 m. sausio 4 d. „XX Amžius“, rašydamas apie „kultūros politiką Lietuvoje“, murodo, kad buvo, kas statė 120.000 litų vertės namus, bet nei 100 litų neišleides knygoms. Baldai buvo įsigijami už 35.000 litų, bet knyga neperkama.

Daug negerovių buvo, kurias dabar panaudoja okupantai. Bet mūsų pažangioji visuomenė visuomet kovoją prieš tas negeroves, kaip kad dabar kovoją prieš visuotinę vergiją, rusų atneštą Lietuvon.

LIETUVOS DAILININKAI MASKVOJE

Kiti pranešimai sako, kad okupacinė sovietų valdžia išvežė i Maskvą būrį Lietuvos dailininkų ir privertė juos dalyvauti vadinamose rusų dailės parodose.

Maskvos parodoje dalyvauja šie dailininkai ir skulptoriai: Mikėnas, Bučas, Petrusis, Gudaitis, Katinas, Vyt. Mackevičius, Jukūnas, Tarabildienė, Zmuidzinavičius ir senukas Petravičius.

Tarabildienė iliustravusi vieną Cvirkos knygą.

B. A. BOGDŽIČNAS, Lietuvos TSR žuvies pramonės ministerijos smulkiosios žvejybos tresto valdytojas, komunistų partijos narys, mirė 1949. XI. 16 d. po sunkios ligos. „Buvo nepalenkiamas bolševikas, atsidavęs Lenino-Stalino partijai“ — praneša „Tiesa“.

DR. S. BUDRYS, atvykęs iš tremties, išlaikė valstybinius egzaminus ir gavo teisę verstis medicinos praktika Čikagoje.

KLAIPĖDOJE „LIUBOČKA“ RODO SAVO GALIĄ

Paskutinijame lapkričio mėnesio sovietų satiriniame žurnale „Krokodyl“ numeris tilpo D. Belajevo per išties puslapių straipsnis, kuriame jis kritikuoja Klaipėdos medžio apdirbimo fabriko direktoriaus Eugenijo Michailovičio Ananevičio veiklą.

Rašo, kad fabriko darbininkas paklaustas, kas eina to fabriko direktoriaus tikrasias pareigas, atsakė, kad tai Ananevičiaus žmona „Liubočka“. Kas skirsto gyvenamąsias patalpas darbininkams? „Liubočka“. Kas sprendžia darbininkų likimą? „Liubočka“. Kas atleidžia tarnautojus? Vis ta pati „Liubočka“.

Jei darbininkui nepatiko „Liubočkos“ šuo, tai jis atleidžiamas iš darbo. Jei nepatiko „Liubočkai“ jo nosis, turi išsiskraustyti iš buto.

Vienas iš darbininkų, Fuks, kuriam fabriko administracija užleido Utyros butą, kuris persikėlė i kitą miestą, buvo išmestas laukan, dėl to, kad jis anai „Liubočkai“ nepatikęs. — Eik po vėlinį ir išidėmek, kad as čia įpratusi davinėti įsakymus, — pareiškė ji, išmėsama laukan Fuksko daiktus.

Savo straipsnio pabaigoje Belajev rašo, kad dėl tokios tvarkos Klaipėdos fabrike tenka susirpinti, nes Ananevič sąskaitose esą „tamsių vietų“. Sakysim, vienas faneros vagonas, skirtas Rostovo dirbtuvėms „Raudonasis Stalius“, buvęs nusuktas kitais keilais, o gautieji pinigai pervesti i asmeniską Ananevič sąskaitą.

Ir Belajev klausia, kodėl iš fabriko kasos neteisėtu būdu išmokamos premijos kai kuriems Lietuvos respublikos Miškų Departamento tarnautojams? Kodėl sovietiškieji oržanai Klaipėdoje leidžia direktoriaus žmonai „Liubočkai“ taip savivaliauti?

— MIN. KAZYS SKIRPA iš Airos persikėlė i JAV ir apsigyveno Cleveland, Ohio.

KANADON ATVYKĘ LIETUVIAI TREMTINIAI

Laivu „General Howze“ birželio 10 Kanadon atvyko šie lietuviai tremtiniai:

Dagis Kazimieras, Jagėla Juozas ir Stefania, Kudaba Eduardas, Anyas Martynas, Valerija, Jurgis ir Arida, Gudelis Viktoras, Veronika ir Marija, Kamaai Pranas ir Emma, Kažemkai-tė Ona, Kubiliai Vincas, Veronika ir Vida, Leiberis Juozas, Misuliai Stasys ir Pranas-Algimantas, Misėvičiūtė Marija, Misėvičius Juozas, Nekutavičaitė Valentina ir Helena, Piecailis Juozas, Radziukynas Jonas, Stigai Zenonas, Antanina ir Melitė, Vitraikiai Juozas ir Teresė, Jokučiai Marcelė, Antanas ir Julija, Kijonkai Lina, Arena, Laima ir Liucija, Markonis Gražina, Rekašis Algis, Stana-vičienė Elena, Stanavičiai Alfonsas, Eleonora ir Antanas, Stokienė Petronėlė ir sostakaitė Nielė, Virkutienė Stasė ir Virkutis Vaidaitis, Zabu-lionienė Leonida, Kurauskas Česlovas, Stasiulis Ignas, Brilvicai Albinas ir Eliozas, Sifleris Jonas, Malisaukas Jonas, Matulevičius Petras, Zlabiai Leonora, Jeronimas ir Donatas, Mikutienė Marija ir Mikutis Gedvilas, Mutaitei Liucija, Grinius Vytautas, Latvius Jonas, Kenstavičius Liudvikas, Eimantai Leonardas, Jadvyga ir Algimantas, Kudžma Augustinas, Liubinskas Vincas, Liubinskienė Anelė, Valu-lis Henrikas, Balbonai Fridrichas, Emma, Raimundas ir Edith, Kygeliai Karolis, Marta ir Elvyra, Henrikas, Tamara, Viktoras ir Aleksandras.

Laivu „Samaria“ liepos 11, 1949 Kanadon atvyko:

Sadauskai Eugenija ir Henrikas, Strazdas Jurgis, Zulus Rapolas, Grigaliūnai Stanislovas, Aldona ir Rimvydas, Bilickaitė Marija, Gesckhe Liucija, Jasaitė Julijona, Kybartas Regina, Lukaitė Elena, Neverauskaitė Elena, Paulauskaitė Bronė, Stankevičiūtė Stasė, Žyžytė Stefania, Dalinda Povilas, Brajus Jonas, Dambraskas Eduardas, Pupeikai Vytautas ir Marta, Stankevičiūtė Antosė, Baužai Lottė ir Zinaida, Anyas Martynas, Valerija, Jurgis ir Marija, Rosehornaitė Olga, Krebstakys Irma, Kubart Meta, Semk Erna, Mickienė Lydia, Kalpokienė Marija, Skučaitė Domicelė, Briškis Viktoras, Kasherevičius Vincas, Krauzas Mykolas, Plečkaitis Jonas, Šilaikis Jonas, Valčiū-nis Konstantinas, Vaitkevičius Bronius, Velyviai Juozas ir Gediminas, Venckai Augustas, Cecilija, Donatas ir Irena, Gudavičius Juozas, Kačinskienė Ona ir Kačinskaitė Emilija, Burzdžius Juozas, Birgoliai Jonas, Anielė ir Angelė, Burdulinė Antanina ir Burdulis Romualdas, Girdzevičiai Ignas, Viktorija ir Danutė, Inkračiai Juozas ir Elena, Micevičiai Jonas, Ursulė ir Anelė, Taujeniai Juozas ir Katrina, Ceterienė Irena, Certytė Monika ir Alvinas, Mockevičius Vincas, Krasaus

Kanados Lietuviai Kuriasi

Argentinos kolonijai manau bus įdomu susipažinti su lietuvių gyvenimu Kanadoje. Todėl labai suglautos pateiksiai čia to gyvenimo svarbesnius bruožus.

Bėgė nuo Smetonos ir nuo Bolševikų.

Kanados lietuvių kolonija yra kiek jaunesnė negu Argentinos. Tiesa pavienių lietuvių čia gyventa jau ir prieš pirmąjį pasaulinį karą. Bet jų buvo labai nedaug. Didėsni lietuvių imigracija prasidėjo tik 1927-28 metais, t. y. po kariško perversmo Lietuvoje, kada atsirado daugiau nepatenkintų. Tarp daugelio emigravusių gerų, padorių lietuvių, buvo nemažas skaičius komunistams prijauniančių arba ir tikrų komunistų. Pastarųjų buvo labai nedaug. Bet dauguma Kanadon atvykusių buvo nepatenkinti Lietuvos tvarka ir peikė ją.

Komunistų propagandos aparatas tuojau suuodė reikala. Jis pirmasis pasistengė paimti naujus ateivius savo „globon“. Tarp 1929—1933 metų Kanadoje buvo ekonominė krizė, de-presija vadinama. Tuo metu daugelis lietuvių buvo be darbo ir klajojo po visą platįjį kraštą ieškodami jo. Kaip tik tuo metu komunistai pasi-slovė tuos bedarbius patraukti savo pusėn. Jie kur galėjo dalino Judo-siaus grašius, guodė juos, leido už Maskvos pinigų savaitraštį „Liau-dies Balsas“, kuris kiek įmanymas dergė Lietuvą ir jos santvarką ir gyrė Tarybų Rusiją ir komunizmą. Tai lietuviškų burliokų laikraštai-pal-kiš, tik lietuvių kalba leidžiamas. Jis puikiai mulkino lietuvius, kol čia dar nebuvo lietuvių politinių emi-grantų, kurie jau bėgo ne nuo A. Smetonos valdžios, bet jau nuo komu-nistinio teroro.

Dabar tas mulkinimas pasidarė labai sunkus, nes komunistai ir jų ša-lininkai susiduria su gvyais liudi-ninkais, nukentėjusiais nuo komuniz-mo; susiduria su žmonėmis, kurių broliai, sesės, tėvai ir kiti artimieji tebevargsta ar jau žuvę yra Sibiro tundrose. Naujieji ateiviai tremtin-iai, arba kaip juos vadina dypukai, tai yra didžiausias akutuas komuni-stų akyse. Dypukai grauna komuni-stų propagandą iš pagrindų. Jie guo-džia senosius ateivius ir pasako tie-sią apie komunistus ir jų baisųjį re-žimą, jų masinį gyventojų terorą, en-kaudetistų sauvallivimą ir kitus jų žiaurumus. Nei vienas komunistas negali tų faktų nugūninti. To viso pasekoje, dauguma senųjų ateivių nuo komunistų nusigrėžė ir pradėjo dėtis i lietuvių patriotines organizacijas. Dabar Kanadoje yra plačiai dainuoja-ma tokia dainelė (slageris):

— Ties dypukai šviečia, šviečia, Komunistus ragan riečia...

Savaimė suprantama, kad komuni-stai nei savo žiniomis, nei intelektua-liniu pasiruošimu toli gražu negali prilygti naujiesiems ateiviams, kurių dauguma yra apsišvietę, tautiniai su-prastai. Jie komunistai, pritrūkę argumentų griebiasi smurto, tai dypu-kai mėsą pirštine mieliai pakelia ir jau daugelyje vietų komunistai yra gavę i kailį. Jie pasidarė atsargesi ni su tremtiniais ir kai kurie ieško ben-dros kalbos.

Parinkti stipriausi.

Nuo 1947 m. vasaros, lietuvių Ka-nadoje labai padaugėjo. Kaip tik tais metais Europon buvo atvykę Ka-nados misku pramonės atstovai ir jie važinėdami po stovyklas išsirinko sau pačius jauniausius, pačius stipriausius ir gražiausius vyrus tarp 20—40 me-tų. Jų i Kanados miskus atvažiavo labai daug. Atvykęs jie turėjo dirbti vienus metus miske, bet kurie norėjo galėję pasilikti ir ilgesniam laikui. Bet dauguma jų po metų laiko aplėi-do miskus ir apsigyveno didžiosiuose centruose: Montrealyje, Toronte, Hamiltone, Winnipege ir kitur. Vi-so su senaisiais lietuviiais dabar Ka-nadoje priskaitoma 2000 su viršum lietuvių. Bet jų skaičius vis auga, nes atvyksta žmonos, vaikai, giminės, sužadėtinės ir t. t. Vis dar lietuviiai fermeriai (ūkininkai) pasiviečia darbininkų iš Vokietijos stovyklų.

Merginoms Amerika.

Romantiskasis gyvenimas prasidėjo kiek vėliau, nes Kanados darbo mi-nisterijos atstovai kiek vėliau pradėjo imti namų ruošos darbams ir mergi-nas, kurios vieny metų darbo sutartį atlikusios atsikėlė i miestus ir dirba tai fabrikuose, tai tekstilėje, ligoni-nėse ir kitur. Merginų dauguma taip-gi koncentruojasi miestuose. Bet jų kol kas Kanadoje žymiai mažiau ne-gu vyrų. Tiesa mažą spragą užpildo vietos fermerių dukros, kurios yra gi-musios Kanadoje. Tiesa jų dauguma

moka lietuvių kalbą, nors kiek ir silpniau. Todėl jau yra daugelis vyrų vedę kanadietes lietuvaites, kurios yra ir turtingesnės... Tiek mergi-nos, tiek vaikai yra jauni, todėl ve-dybų skaičius labai didelis. Misių šeimų labai nedaug. Veik visi kuria lietuviškas šeimas. O iš jų atsiras prieaiglis ir kolonija didė.

Montrealyje priskaitoma iki 10.000 lietuvių, Toronte — 3500—4000 ko-lonija, o Hamiltone, kuris yra tre-čioje vietoje yra vien mieste apie 1200 lietuvių. Čia nepriskaitoma ūki-ninkai-farmeriai, kurie gyvena mie-stų apylinkėse ir jų skaičius yra la-bai žymus, o ypač Ontario provincioje. Kaip žinoma Kanada susideda iš 10 provincijų, bet šiaurėje labai rei-tai apgyventų. Kanados teritorija yra didesnė už JAV, bet jos gyven-tojų skaičius artinasi tik prie 14.000.000 skaičiaus. Tuo metu, ka-da Amerika jau siemet viršijo 150.000.000 gyventojų. Tai galima sakyti Kanada yra atities kraštas, kraštas apytuštis. Yra užtikta lietu-vių, kurie gyvena po 1000 ir daugiau mylių nuo bet kokio centro. Todėl sunku yra pasakyti kek tikrai jų yra Kanadoje.

„Krikščionys“ — skaldy-tojai.

1949 m. kovo mėn. 26—27 d. d. Montrealyje buvo susirinkę lietuvių Seimas, kurį suorganizavo ir suaukė Kanados lietuvių Centro Taryba. Seime krikščionys-demokratai pano-rėlo paimti vadovybę, bet jų buvo mažuma, todėl jie Seimą suskaldė ir sukūrė Kanados lietuvių Sąjungą. Todėl dabar turime du centrus su skyrtais po visą kraštą. Kairiesnioji srovė su nepartiniais liko prie Cen-tro Tarybos ir jie palaiko „Nepri-kausomos Lietuvos“ laikraščio leidi-mą ir buria neutraliuosius. Po to ski-limo, prasidėjo įvairių politinių ir kultūrinių organizacijų steigimo len-tybės. Vienu žodžiu turime tai, ko nereikia ir neturime to, ko mums rei-kiat... Kanadoje dabar veikia kr-dem. sąjungos vardu, tautininkų są-junga, LAS-Lietuvos Atgimimo Są-jūdis — Voldemarininkai (tai matyti iš veikėjų vadų pavardžių). Soc. de-mokratai, Ateitininkai ir t. t. Vien Toronte dabar priskaitoma apie 13 draugų. Todėl jaunimas ten daž-nai juokaudamas dainuoja įdomų slagerį:

— Čia draugijų tiek pridugo, — Kad narių joms jau pristigo...

Reikalingiausio nėra.

O neturime štai ko: neturime savi-salpinės draugijos, kuri padėtų lie-tuviui nedarbo metu, ligoje, nelaimės atveju. Juk 20.000 lietuvių ir didė-lė dauguma dirbančių, tai yra didė-lė jėga. Jei mes turėtume organizaci-ją su 12—15.000 narių, kurie mo-kėtų po ½ dol. per mėn., tai mėsi-nė suma susidarytų 6—7000 dolerių, o per metus per 70.000 dolerių. O su

tokia suma daug ką būtų galima nu-veikti. O kas mums reikia pirmoje eilėje daryti? — Šelpiti VLIK'ą, Lie-tuvos vadavimo darbą, šelpiti ir atsi-kviesiti iš Vokietijos ir kitur likusius tremtinus, turėti gerą ir stiprią spaudą; savo vaikams mokyklas ir vaikų darželius, kad priaugantieji karta nenutuštų. O vietoje to turi-me partinius veikimus, kurie, netu-rint gimtosios žemės po savo kojomis, yra visai nereikalingi, nes jie suke-lia daug ir bereikalingų ginčų ideo-logijos klausimu. Tai veltui praleis-tas laikas...

Ką turime?

Tiesa yra ir vertingų dalykų. Di-desnės kolonijos turi savo parapijas, nusavias bažnyčias, kunigus, gerus chorų, tautinių šokių grupes, stiprius sporto vietus; daug gražių progų pasilinksinti, pašokti, nes meno pajėgų visur pilna, jų netrūksta. Tai suartina lietuvius ir jie ten bendrau-dami palaiko vieningą dvasią. Da-bar rengiamasi įsigyti lietuviškas sa-las, savo namus, klubus ir skaityklas, knygynus ir visa kita, kur laisvu lai-ku lietuviai turėtų progos kultūringai praleisti laiką.

Savi namai.

Tiesa yra ir vertingų dalykų. Di-ateivių tarpe daug gabių biziurių, kurie turi įsisteigę valgyklas, resto-urus, įvairaus amato įstaigas. Namų savininkų skaičius yra labai žymus ir tremtinių tarpe. Mat čia žne-šus nedidelę sumą galima įsigyti na-mą išsimokant per daugelį metų.

„Nepriklausoma Lietuva“.

Apie spaudą specialiai kalbant rei-kia pasakyti, kad dabar einantis sa-vaitraštis „Nepriklausoma Lietuva“ yra puikus laikraštis, moderniskai patyrisio redaktoriaus Jono Karde-lio redaguojamas. Redaguojamas Lietuvos laikraščių pavyzdžiu. To-dėl jis skaitytojui labai mėgiamas. Skaitydamas „Nepriklausomą Lie-tuvą“ bet kur gyvenantis lietuvis tuo-jau gali susidaryti pilną vaizdą apie Kanados lietuvių gyvenimą. Ten at-sispirsi visi Kanados lietuvių reika-lai, jų veikimas ir rūpesčiai. Be to, laikraštis daug duoda tikrų žinių iš Lietuvos ir tremtinių gyvenimo.

Išgamos nyksta.

Komunistai naujoje ateivių bango-jė tirpsta kaip sniegas pavasarį nuo saulės spindulių... Tauti kelia di-delį susirūpinimą Maskvos agentų tarpe. Jų laikraštis „Liaudies Bal-sas“ nebankrutuos, nes jis gauna paramą iš Kremliaus, bet jo įtaka yra lygi nuliiui. Visi jų įparei-mai, jei tik dypukai boikotuoja, yra tušti. Jie slapstosi nekaltais vardais kaip štai: Literatūros Draugija, Si-nų ir dukterų draugija ir save vadina „pažangiaisiais“. Tai tiek tuo tarpu.

Prisimenama Voldemaras

Peleckio telegrama iš Prancūzijos išsautas Lietuvon prof. Augustinas Voldemaras deportuotas Rusijon. Var-gu jis dar yra gyvas. Mažai jo raštų tepasiliko, nors buvo gabus publicis-tas, bet simpatijų mūsų tautoje netu-rėjo, kadangi buvo aršus diktatorių, smurto šalininkas.

Smurto keliu nuvertę demokratine Lietuvos vyriausybę Voldemaras su Smetona daug pakenkė ir bendram Lietuvos prestižui net tarptautine prasme.

Dabar Dr. K. Grinius rašo „Naujie-nose“, kaip su nieku nesugyvendavo Voldemaras Lietuvoje. Žemės ūkio ministeris Jonas Aleksa savo polemi-koje su Voldemaru per slaptus lape-lius labai nepalankiai atsiliepia apie Voldemaro protą, būdą ir patriotizmą. J. Aleksos pasipriešinimas privėdė prie kompromiso. Dvarininkams (dva-ry centruose) buvo palikta ne 80, bet 150 ha, buvo pradėta žemės fondo žemė iš jų išpirkinėti, valstybės pin-gais, o jei pinigų nebūdavo, tai dva-rininkams atlygindavo misku iki 25 ha. Na ar klysta tie, kurie sako, kad 1926 m. perversmas buvo labai nau-dingas dvarininkams ir kariam, ku-rių algos neužlugo beveik dvigubai pakilo, o nenaudingiausias tas Volde-maro žemės įstatymas buvo beže-miams ir mažžemiams. „Dėkoti“ už tai priklauso pirmoji eilė Voldemaru, nors atsakomybės žymi dalis krinta ir A. Smetonai. Klysta tie, kurie mano, kad būtų Lietuva badavusi, jei Vol-demaras būtų nesukūręs daugelio tu-rėjusių po 150 ha. dvarelių, nes po pirmosios žemės reformos Lietuvos

grūdų ūkis buvo ėmęs kilti. Jau 1928 m. buvo ėmęs pasireikšti grūdų perteklius Lietuvoj. A. Smetona ir Voldemaras per seimų rinkimus triū-bijo, kad Lietuvoj žemės reforma ne iš to galo einanti. Reik, girdi, sodžiai iškelti i viensėdijas. Demokratijos metais ėjo abiejų rščių žemės refor-ma — įvyko dvarų parcelavimas ir kėlimas i viensėdijas. Viensėdijas kūrė ir Smetonas bei Voldemaro vald-žia, bet ir čia be klaidos neapsieita. Europoj (Čekijoje, Vakarų Vokietijoje) buvo kada jau geresnių pavyzdžių, tai grupiniai ūkiai, kuriuos buvo už-simojęs visoj Rusijos imperijoje įvyk-dyti P. A. Stolypinas. Ta sistema, so-dybos paliekamos senose vietose, tik žemės režiai panaikinami ir daromos atskiros kolonijos. Tai ir pigiau, ir gyventojai draugę gyvena, būna leng-viau pasiekiamos mokyklos kooperatyvai, įvairios talkos.

Voldemaro ir A. Smetonos persiskyrimas

Du senai bičiuliai ėmė ir persiskyrė, ėmė vienas antro beveik neapkęsti. Nesutikimo priežastys neaiškios. Tei-sybė, tur būt, nevien A. Smetona, bet ir šiaip žmonės buvo pastebėję, kad Voldemaras darosi vis smarkesnis ir savarankiškesnis, lyg ėmęs stiprinti savo apsaugos pozicijas — pradėjo kurti savotišką iš jaunimo savo as-mens apsaugą, vardu „Geležinis Vil-kas“. Buves premjeras, advokatas Ant. Tumėnas kartą manęs paklausė, ar žinau, kad nupirkta 6.000 kinžalu-ku „Geležiniams Vilku“ apginkluoti, kad saugotų A. Voldemaro asmenį.

Savo keliu A. Voldemaras apsisuo-leitenantais, kaip savo adjutantai ir saugotojai. Atsimenu, aš, eidamas iš Žaliakalnio Gedimino gatvė, dažnai matydavau, kaip tie adjutantai kie-me susalę stovi, kai premjeras sve-činojasi bute pas savo pažįstamus. Iš tokių A. Voldemaro smulkų pasiel-gimų prezidentui A. Smetonai galėjo ateiti galvon įtarimas, jog A. Volde-maras žada išsislavinėti iš preziden-to kontrolės, o gal būt, ir talkos i Lietuvos Mussolinio vietą. Iš to tarp-tų dviejų valdovų galėjo atsirasti ir tikras nesutikimas. Baigėsi dalykai atstatymu A. Voldemaro iš ministėrio pirmininko vietos, išsiuntimu jo i Zarasus. Be to, A. Voldemaras ne tik nustojo valstybės pareigūno vie-tos, bet buvo dar patrauktas teisman

AUSRININKO ŠLIUPO PAMINK-LAS IR BIOGRAFIJA

Lapkričio 6, 1949 sukako lygiai 5 metai nuo didžiojo ausrininko, moks-lininko, lietuvių tautos švietėjo, ra-šytojo ir visuomenininko Dr. Jono Šliupo mirties.

Ilgametis kovotojas už Lietuvos nepriklausomybę mirė 1944 m. lap-kričio 6 d. Berlyne. Ten jis buvo pa-sarvotas, o lapkričio 11 dieną po pie-tų jojo palaikai buvo sudeginti Wil-mersdorfo krematoriume.

Palaikų gegimimo ceremonijose da-lyvavo tuo metu Berlyne buvusieji lietuviai. Solistė V. Jonuškaitė, kitų artistų padedama, sudainavo momen-tui pritaikytas giesmes, o adv. Vac-lovas Sidzikauskas perskaitė Dr. Ka-zio Griniaus parašytą kalbą. Iškil-mėse kalbėjo šliupo mokinyš Alek-sandras Danta ir studentas Zundė.

Karo pabaigoje ponis Grasilda Šliupienė, Dr. Šliupo našlė, urną su pelenais atvežė i JAV. Chicagoje pažangios lietuvių organizacijos suda-rė Komitetą Dr. Jonui Šliupui Laido-ti ir iškilmingai jį palaidojo 1948 metų spalį 10 d. Chicago's Tauti-nės Kapinėse.

Tie patys organizuotos visuomenės atstovai sudarė Komitetą Dr. Jono Šliupo Paminklui Statyti. Komitetas jau turi surinkę 1.355 dolerius. Ko-mitetas norėtų surinkti bent 2.000 dolerių, kad galėtų pastatyti didesnį ir stipresnį paminklą.

Čikagiečiai yra pasiryžę išleisti ir Dr. Jono Šliupo biografiją. Komite-tas Paminklui Statyti sudarė Komisi-ją Biografinėi Medžiagai Rinkti. Ši komisija jau turi apie 20 paties Dr. Šliupo knygų ir brošiūrų ir dido-ką pluoštą laikraščių išskarpų, vieno-kiu ar kitokiu būdu liečiančių Dr. Šliupą.

Komitetui pirmininkauja visuome-nės veikėjas ir lietuvių Auditorijos administratorius Juozas Balčiūnas, o Komisijai pirmininkauja Dr. Kazys Grinius, buvęs Lietuvos Respublikos prezidentas. Komitetui ir Komisijai galima rašyti šiuo adresu: Komitetas Dr. Jono Šliupo Pamin-klui Statyti, Lithuania Auditorium, 2133 So. Halsted St., Chicago, Illi-nois.

Amerikos lietuviai labai mažai te-žino apie paskutines Dr. Šliupo die-nas. Jie žino, kad Dr. Šliupas ren-gėsi pasakyti amerikiečiams kalbą per radiją, bet jos nepasakė. Kalbos tekstą jis buvo pasirašęs, bet mirtis neleido jos perskaityti.

Turinti Dr. J. Šliupo laiškus Pie-tų Amerikos lietuviai malonėkite pa-siusti jo biografijos leidimo komi-тетui.

M. Gudelis.

DR. JONAS ŠLIUPAS,

ausrininkas, nuo kurio mirties 6. XI. 49 sukako 5 metai. Chicago's lietuviai jam stato paminklą ir leidžia jo bio-grafiją.

STALINO ŠNIPAS LIETUVOJE

Vienas rusų okupantų agentas Lie-tuvoje, prievarta prikalbintas būti rusų žvalgybos šnipu, susitiko su pažįstama ir su juo kalbasi apie viso-kius reikalus. Pagaliau, pažystamas klausia tą šnipą:

— Sakyk, prieteliau, ką tu dabar veiki, kaip duoną pलाई?

— Aš esu rusų agentas ir gaudau visus Stalino priešus, — atsakė šni-pas.

Po to abu valandėlę patylėjo ir pa-galiau šnipas prabilo:

— Sakyk, Jurgi, kaip tau patinka mūsų geriausioji tvarka ir ką tu ma-nai apie mūsų tėvą, mokytoją ir va-dą šviesiausiąjį Staliną?

— Ta tvarka, — atsiliepė Jurgis, — man patinka taip pat, kaip ir tau ir aš apie Staliną manau lygiai tą patį, ką ir tu manai.

— Ak šitaip, nelaimingas, sušuko šnipas, — tai tu taip manai! Na brolau, einam su manim i policiją pasiaiškinti, o aš tave už tokias pa-žiūras pasiūsiu aštuoniems metams i Vorkutos Stovyklą!

už pinigų netikslų sunaudojimą. Nors teismas A. Voldemarą išteisino, bet sustaikymo su prezidentu neįvyko. Kariuomenės štabo viršininko pulk. Kubiliūno sukilimas, kuriuo buvo kariuomenės bandyta grąžinti A. Voldemarui valdžią, pasibaigė pulk. Kubiliūno pralaimėjimu, nauju A. Voldemaro teismu ir išleidimu jo i užsienį.

„L. L.“

Kas Kaip Remia „A. L. Balsą“

TRUMPAS LAISKAS IŠ BRAZILIJO

Gerb. A. L. Balso Redaktoriau: — šime laiške siunčiu 50 krizeirų. Greit prisijus daugiau. Balsą gaunu tvarkingai. Dėkoju ir reiškiu pagarbą.

Antanas šatkūnas.

Villa Zelina, 24. I. 1950.

PRENUMERATAS APSIMOKEJO:

Petras Motiečius ir \$25 aukų, Albertas Cicėnas ir \$10 aukų, Ursulė Kuncaitė-Gomez ir \$10 a., Antanas Korsakas ir \$10 aukų, Antanas Kažukauskas ir \$5 a., Kazys Kriščiūnas ir \$1 aukų, Adolfas Smuoga, Leonas Ralla, Mykolas Pakalnis, Inž. Petras Baltėnas, Romualdas Jospaitis, Jeroslavas Nastopka, Emilija Kiselytė - Masilionienė, Kristina Jaruševičiūtė, Jonas Rudzevičius, Juozas šventionis, Laimutis Mačikūnas, Jonas Bežys, Antanas Juodžbalis, Edvardas Vaitkevičius, Jonas Gvalda, Kazimieras Mataitis, Antanas Rimša, Karolis Bielskis, Antanas Misiūnas, Leonas Bernotas, Ignas Radzevičius, Jonas Petrauskas, Justinas Demešius, Andrius Kurtinaitis, Juozas Kučinskas, Juozas Smalietis, Kazys Banevičius, Mykolas Kudaba, Jonas Marcinus, Juozas Brazas, Bronė Binkevičiūtė, Jonas Šėdys, Victoras Bagdonavičius, Kazys Tamašauskas, Prof. Domas Gruodis, Aleksandras Vaicekėnas, Aleksandras Norbutas, Petras Sikeris, Andrius Kairys, Juozas Mankevičius, Inž. Jonas Ramanauskas, Vladas Pupienis, Jonas Dagys, Antanas Šatkūnas, Jonas Krutas, Pranas Jankauskas, Domas Andrejaitis, Stasys Markušis, Kazys Matukaitis, Povilas šiaudikis, Juozas Babušis, Steponas Miškinis, Povilas Grigaitis, Povilas Šakalys, Stasys Pulkauninkas

„A. L. Balso“ Administracija šir-dingai dėkoja visiems laiku apsi-mokantiems prenumeratoriams. Apsi-mokanti Administracijoje, patys pasima kalendorių ir kitus literatūros priedus. Siunčiančius prenumeratas paštu iš provincijų ir užsienį maloniai pra-some pažymėti, kokius literatūros priedus pageidauja, apart kalendo-riaus: Lithuania, Lietuvos žemėlapi, ar kitokių knygų.

„A. L. Balso“ Administrac.

„A. L. Balso“ Administracija šir-dingai dėkoja visiems laiku apsi-mokantiems prenumeratoriams. Apsi-mokanti Administracijoje, patys pasima kalendorių ir kitus literatūros priedus. Siunčiančius prenumeratas paštu iš provincijų ir užsienį maloniai pra-some pažymėti, kokius literatūros priedus pageidauja, apart kalendo-riaus: Lithuania, Lietuvos žemėlapi, ar kitokių knygų.

„A. L. Balso“ Administrac.

„A. L. Balso“ Administracija šir-dingai dėkoja visiems laiku apsi-mokantiems prenumeratoriams. Apsi-mokanti Administracijoje, patys pasima kalendorių ir kitus literatūros priedus. Siunčiančius prenumeratas paštu iš provincijų ir užsienį maloniai pra-some pažymėti, kokius literatūros priedus pageidauja, apart kalendo-riaus: Lithuania, Lietuvos žemėlapi, ar kitokių knygų.

„A. L. Balso“ Administrac.

Knygos

1. B. Babrauskas LIETUVOS KE-LIU I ir II dalis. Didelis formatas, 362 psl. Vertingiausias mūsų liaudies ir žymiųjų rašytojų darbų rinkinys. Kiekvienam išieivini įsigytina knyga. Kaina I-II dal. \$ 10.00.

2. Alė Rūta-Nakaitė LIKIMO KE-LIU. Pirmoji žinomos rašytojos rink-tinių novelių knyga. \$ 3.

3. J. švaistas, SIELA LAGAMINE, dvyklio novelių, „Atžalyno“ leidinys, 144 psl. Kaina \$ 3.

4. LIETUVOS ŽEMĖLAPIS. Ke-turių spalvų. Vidutinis formatas. \$ 3.

5. Tautos ženklas VYTIS. Kamba-rinis formatas (26x33 cm). \$ 2.

6. Julius Kaupas, DAKTARAS KRIPSTUKAS PRAGARE ir kitos pasakos surašytos slaptose Kaimo miesto kronikose. Povilo Abelkio lei-dinys, Adolfo Vaičiūno iliustracijos, 190 puslapių. Kaina \$ 5.

7. B. Rutkūnas SPARNUS MAN META PAUKŠTES. Rinktinė poe-zija. \$ 2.00.

8. Dr. Kazys Grinius, MINTYS IR ATSIMINIMAI, 303 psl., su au-toriaus paveiksliu. Čia rasite vardus ir pavardes pereitojo ir šio šimtmečio veikėjų. JAV parduodama po 2 dole-riu, o „A. L. Balse“ galima dar gauti po 7 pezus egz.

9. Vincas Ramonas, KRYŽIAI, pre-mijotas romanas, išverstas i anglų, latvių ir kitas kalbas, 286 puslapių, išleido „Patria“, 1947—400 Lietuviškosios Knygos Sukakties — Metais. Kaina \$ 5.

10. P. Tulpė, TILTO SARGAS, Po-vilo Abelkio Lietuviškų Knygų Lei-dyklos leidinys, iliustravo R. Vese-lauskas, 151 psl. Kaina \$ 5.

Siūsdami prenumeratas ir knygų užsakymus, laišku galite siūsti i pi-nigus. Rašykite dar šiandieną: „A. L. Balsas“, Casilla de Correo 303, Buenos Aires, Rep. Argentina.

Spauda

ATSIESTA PAMINĖTI

015.061.2(475-82): (73-100)

LIETUVIŲ BIBLIOGRAFINĖ TARNYBA

Gerbiamoji „A. L. Balso“ Redak-cija,

Lapkričio 11 d. sukako 4 metai, kai Bavarijos Memmingene pradėjo savo darbą Lietuvių Bibliografinė Tarny-ba. Jūsų gerb. laikraščiu buvo pa-siūsti mūsų biuletenio „Knygų Lentynos“ rotatorium išspausdinti nume-riai, iki 5-jo imamai. Šiuo metu Memmingene spausdinamas 6—9 Nr., suredaguotas jau JAV, kur Tarnyba perkelta š. m. VIII. 18 d. Malonė-kite siuntinėti mums Jūsų gerb. lai-kraštį. Būtų labai svarbu, kad „Knygų Lentynos“ lietuvių periodi-kos bibliografija būtų kuo pilniausia.

Išvykstant iš Vokietijos, buvau ga-vęs iš Kultūros Tarnybos pažymėli-mą Nr. 792, duotą Schwaeb. Gmuen'ne p. m. VII. 7 d.: „Pažymiu, kad p. A. Ružancovas kruopščiai ir sumaniai eina nuo 1945. XI. 11 d., — nuo įstei-gimo dienos Lietuvių Bibliografinės Tarnybos vedėjo pareigas. Išemigravus daugelini lietuvių i JAV, p. A. Ružancovas prašomas ir toliau eiti LBT vedėjo pareigas JAV. Visas JAV lietuvių įstaigas ir lietuvių tautiečių prašome padėti p. A. Ružancovui sąlygas dirbti Lietuvių Tau-tai naudingą ir reikalingą Lietuvių Bibliografinės Tarnybos darbą. (V. Masalaits) Už Tarnybos Valdytoją P. Balčiūnas šviet. ir Kultūr. SK. Vėdejas.“

Apie pirmus LBT žingsnius „Dir-va“ taip atsiliepė 1949. IX. 9 d. Nr. 36: — „Didysis Pasišventimas. Prieš kelias savaites i Amerika atvykęs A. J. Ružancovas, Lietuvos Bibliografi-škos Instituto pionierius, bando dar-bą testuoti i čia, kaip jį tęsė tremtinių stovykloje. Jis rašo: „tolimesniam darbu turėsiu bent kiek skirti iš sa-vo uždario, nors ir labai kuklaus (pažadėta valytojų-janitoriaus vieta) vienoje mokykloje su 18 dol. per sa-vaite atlyginimu), kol sulauksiū pa-galbos iš lietuviškųjų organizacijų...“ Atsirase be abejoj, vietinis laikraštis, kuriam bus įdomu fotografuoti ir aprašyti „įdomią istoriją“, kaip nusil-pėnės lietuviškos knygos istorijos rinkėjas šiuoju Amerikos mokyklos asla... Bet ar daug kas supras, kad tas žmogus deda paskutines pastan-gas, nors ant slautos, išmesti iš pa-saulinio gaisro didžiausias lietuviškos kultūros vertybės? Bent mes supras-kime ir padarykime išvadas!“

O štai ir „Vienybės“ atsiliepinimas 1949. X. 14 d. Nr. 41: — „Lietuvių Kultūros Registratoriai. Senesniai Amerikos lietuvių spaudoje pasirodė pranešimas apie Lietuvių Bibliografi-nės Tarnybos atkūrimą JA Valstybė-se. Kartu buvo dedamas kuklus šios tarnybos pateidavimas, taikytas liet. laikraščiams ir leidykloms, prašant jai siuntinėti po 1 egz. savo leidinių. Tai, rodos, nedidelis pateidavimas, bet kaip svarbus ir būtinas liet. lai-kraščių ir leidyklų bendrai visos lie-tuviškos raštyjos gyvenimui. Per tremtyje praleistus metus vienas žmo-gus Vokietijoje suorganizavo Liet. Bibliogr. Tarnyboje suregistravo ir surinko didžiulą tremtinių leidinių, pasiusdamas juos tolimiesiems apsaugai šveicarijos Lietuvių Bibliografiniam Archyvu. Atskirais leidiniais LBT informavo lietuvių spaudą, o užmeg-gusi ryšius su Vokietijos, Prancūzijos, JAV ir kt. kraštų žymesniais bib-liotekomis, ji

Moteris ir Pasaulis

MENAS MOTINAI Į TALKĄ

Patrijotė motinai visada rūpėjo vaikų išsilaukėti savo tautos pasi-
didžiavimu. Ji, kaip ir tėvas, negai-
lėjo joms nieko: praktikuodami uždirbtus
pinigus leido į aukštus mokslus,
svajodama suteikti jiems geresnį gy-
venimą. Ir kokia širdgėla tėvus gy-
venimą, kai jie jų nuomone, puikiai
išmokslingi savo vaikams, pamatydavo
juos gėdinantis savo kilmės, šalinan-
tis visko, kas tėvams šventa. Ir vel-
tai būdavo jų kalbos apie senąją tė-
vynę, kur kiekvieną pirkelę jusia
gėlių lysvė, kur motinė sėngalvė
lind, vaikus už jūrių marių išleidusi.

Ko lietuviai anais laikais vyko sve-
tur laimės ieškoti, ne kiekviena mo-
tina mokojo savo vaikus išsilaukinti.
O dabar kita, pasakodama apie savo
gimtinę, nejuokiamis su gražiais vaiz-
dais supindavo ir ten bristą vargą.
Gyvas purvo, naginių ir autų pavaiz-
davimas dažnai vaikams įstrigdavo
giliau, negu gražieji vaizdai. O kai
kurį tėvų ir jų draugų menkas bend-
ras išsilavinimas mintį apie tėvų gim-
tąją šalį dar pablogindavo. Lietuva
ne vienam tokiame jaunui vaizdavo
visi tikrojo vargo šalį, kur žmonės
tamsūs, atsilikę nuo kultūros ir jie
nežiūrint sietojų mokslo, nebuvo su-
radę to, kas jų tokią mintį paneigtų.

— Kuo gi Lietuva gars? Kuo ji
žinoma pasauliui? Ar yra bent kiek
tiesės didžiųjų savo kilmę? — Ab-
jodavo jaunuoliai, girdėdami mūsų
kultūrininkų raginimus neužmiršti sa-
vo tėvų žemės, branginti savo tau-
tybę.

Taip ligi šiol, per daugelį metų, va-
roma kultūros vėga, pasilikę nežymi.
Lietuvių čia augusiam jaunimui mū-
sų visuomeninis gyvenimas buvo ne-
aiškus, lyg ir senųjų savotiškos pra-
mos.

Tuo tarpu laisvojo Lietuvos jauni-
mas buvo auklėjamas kitaip. Savo
tautos dvasiojo buvo išsiamoninė stip-
riai. Per dvidešimt metų Lietuva
sušvito skaidriomis spalvomis. Gimė
joje ir vystėsi įvairiausi talentai, ša-
lis gražiai klestėjo visose srityse.
Senesnieji amerikiečiai, kurie turėjo
laimes pamatyti savo gimtąją šalį po
kelio metų jo laisvo gyvenimo,
vargu ją atpažino.

Deja. Priešo smogimas Lietuvai
pritrėnkė visus. Laimingi, kurie su-
spėjo pasitraukti iš kelio.

Didelis skaičius lietuvių atsikūrė
svetimos šalyse kovoti už gimtosios
žemės laisvę. Vargė būdai, alkani
ir nuplyšę, jie ejo į pasaulio sąžinę
ne tik žodžiu, bet ir vaizdu drobė, ne
džio drožiniu, tautinių raštų mezgi-
niais.

Mažas būdamas kumščiu didesnio
neišgąsdinti. Tik melo savo tautai,
savo darbų įnašą bendram kultūros
lobynam, galime ir didžiųjų dėmės
susilaukti.

Tai suprato ne tik mūsų broliai ir
seserys tremtiniai, šitai suprato ir
Amerikos lietuviai. Ir štai, 1949 m.
spalį 20 d. New York Hall of Scien-

**MOTERŲ PLAUKŲ KIRPĖJA IR
SUKUOTOJA „OLIMPIA“**
Moderniškas galvos dabinimas
c. Camacia 78 (Rivadavia 6600)
Tel. 63-8575 — Bs. Aires
(vyksta į klijenčių namus)

ce išstatyta tokių benamių lietuvių
darbų dalis plačiai visuomenei.

Kokia puiki progą čia ir seniesiems
Amerikos lietuviams ir jų vaikams
geriau susipažinti su savo tauta! Aš
esu tikra, kad kiekvienas jaunuolis,
pamatęs didžiausiam vargę sukurtas
lietuvių vertybes, pasijus išdidžiai.
Bet mes, tėvai, privalome viską da-
ryti, kad kuo didžiausias skačius to-
kias parodas pamatytų. Tai mums le-
mantis žygis. Mums, motinoms,
didžiausioji talka vaikų auklėjime.

„V.“ — Pr. Lapienė

NUOSIRDŽIAI PRIĖMĖ JAV AMBASADORE

Iš Kopenhagos pranešama, kad
JAV ambasadorė Eugenie Andersen
su savo šeima gruodžio 20 d. atvyko
į Daniją ir uoste buvo širdingai su-
tikta daugiau kaip 3,000 minios. 15
vyrų orkestras sugrojo JAV ir Dani-
jos himnus, o 119 spaudos fotografų
ir reporterių apsupo ją, laukdami jos
pirmojo interviu.

Eugenie Andersen šeimą sudaro jos
vyras Jahn Andersen, 15 metų am-
žiaus duktė Johanna ir 11 metų am-
žiaus sūnus John. Jos vyras spau-
dos atstovams pareiškė, kad jis dar
niekad nebuvo ambasadoriaus vyru,
tačiau stengsis atitinkamai elgtis.

Eugenie Andersen su šeima apsigy-
veno „Rydhav“ rezidencijoje, kur
jų reikalams skirta 40 kambarių. Ka-
ro metu čia rezidavo vokiečių okupa-
cijos valdžios įgaliotinis Werner
Best. Pasiuntinys personalas Eugie-
ne Andersen garbei suruošė Cocktail
Party.

Sekancią dieną Eugenie Andersen
padarė vizitą Danijos užsienio reika-
lų ministeriui ir karaliui, įteikdama
savo kredencialus.

ANGLIJA SUSIRUPO DEL PERJAUNŲ VEDYBŲ

Londono „Empire News“ 20. XI.
49 skelbia, kad iš 7,262 šešioklame-
čių ir septynioklamečių nuotakų, su-
kūrusių šeimos židinius 1947 metais,
mažai laimingų šeimų susidarė. 60
jų ištėkėjo už persikyrusių vyrų.
Vienas persikyrėlis buvo 17 metų
amžiaus.

Laikraštis pažymi, kad per du me-
tus trys tapo našlėmis, viena persis-
kyrė.

Daugelis tų perjaunų nuotakų lai-
svai užrašo 100 stenografijos žodžių
per minutę, bet nemoka išvirti kiau-
šinio, nepavartojus virimo vadovėlio.
Jos puikiai šoka rumba, bet baltinius
plaut siūnia skalbyklon. Daugelis
jų lengvai pasitaiso radio aparatų,
bet niekaip negali užlopinti skylutę
savo Jonelio kelnėse.

Rosie Smith, negavusi tėvų sutiki-
mo tekėti, pareiškė: Jie nežino, ką
reikia meilei. Man jau 16 metų ir
jie neturi laukti, kad aš kas vakaras
grįžčiau namo prieš 11 nakties. Jei-
gu tėvai neduos sutikimo tekėti, tą
sutikimą išduos teisėjas.

— DAIN. E. KARDELIENE, ir
Montrealio lietuvių tautinių šokių
grupė dalyvavo programoje koncerto
paminėjimui Kanados himno „O, Ca-
nada“ autoriaus, ypač kompozito-
riaus Calix Lavallee. Programoje da-
lyvavo per 80 muzikų.

GINTARAS BUVO PLACIAI ISGARSINĖ LIETUVIUS

Prieš daugelį šimtmečių arba tūk-
stančių metų lietuviai jau buvo geri
pirkliai ir gabūs savo prekių garsin-
tojai. Istorikai tikrina, jog lietuvių
pirmieji išaugino namines avis, a-
vazas, pritaikė kasdieniniams reikams va-
sko vartojimą ir tą vašką plačiai
eksportavo į kitas šalis. Lietuvių
gėrimas „midus“ pagarsėjo svetimos
šalyse. Jų dešros, skilandžiai, su-
riai pakliūdavo į karališkas puotas
kaimyninėse valstybėse.

Bet didžiausias kreditas priklauso
lietuviams už gintaro išpopuliarinimą.
Šioje srityje atsitiko kas tai nepa-
rastas. Šimtmečius prieš Kristaus už-
gimimą iš Mažosios Azijos, Egipto,
Graikijos, ir kitų Vidurinio jūros
krastų žmonės keliavę į tų laikų
Lietuvą parsivežti gintaro.

Vieni plaukdavo jūromis, pro Gib-
raltą, kiti traukė upėmis. Mūsų
protėviai sugebėjo išgarsinti ginta-
rą ir įtikinti kitus, jog tai yra ne
vien papuošalas, bet ir laimė atnešęs
amuletas.

Graiškai, egiptėnai ir kiti dėjo ginta-
rą į savo šventoves ir nešiojosi su
savim apsaugojimui nuo piktų. Ket-
virtame šimtelyje prieš Kristų vie-
nas graikas vardu Piteas nuplaukė į
Zemaitiją, įsiekdamas gintaro kaipo
„šiminties akmenio“. Istorija nepa-
sako, ar jis tapo gudresnis gavęs gin-
taro gabaliuką ar ne. Romėnai irgi
gandė gintarą. Jų pirkliai nuolat at-
vykdavo į Lietuvos kraštą ir vienas
jų parsivežė net 12 svarų gabalą.

— IZABELĖ ZUZANA GRAIBAI-
TĖ ir Adelė Karpinskaitė, abi Argen-
tinijoje gimę lietuvaitės, šiemetines
atostogas praleido p. p. Palšių vasar-
namyje „Lituanis“, Kordobos kal-
nuose.

— DAKTARĖ ŽIDONYTĖ, para-
šiusi mokslo darbą apie Milišį ir po-
nia Valeriją Grizdėnį iš Paryžiaus
persikėlė gyventi Kanadon.

— LUCIA FALIULIONYTĖ, Lie-
tuvos tremtinių duktė, išlaikė šešių
skyrų mokyklos egzamenus ir stoja
gimnazijon.

Albertas ir Albina Leoni Cicėnai 16
I. 50 Kunigų Marijonų Bažnyčioje
paprastai savo pirmąją dukterį
sėdus, dalyvaujant krikšto tėvams
Alfredo Cristalinui ir Celina B. de Cam-
pos. Svečių tarpe matėsi Federico
Doruti, Val. Saldamando, E. Rodri-
guez, R. Rueda, S. Forsinini, Vl.
Florkevičius ir kiti p. p. Cicėnų šei-
mos draugai.

VIENA DIENA APSIVĖDĖ 5 LIETUVIŲ POROS

Vasario 11, 1950 „Aušros Vartų“
lietuvių bažnyčioje, Avellaneda, bu-
vo 10 šliūbų, iš kurių 5 buvo lietuvių.
Šeimos židinius sukūrė šie lietuviai:
Hilario Simanavičius su
panele Gražina Regina Mo-
tekūnaitė. Jų vestuvių vakarienė
įvyko Lietuvių Salėje, Avellaneda.
Svotės buvo jaunosios tėvas, o svocia
ponia Vanda Vilutienė. Vakarieneje
dalyvavo virš 50 svečių, jų tarpe
abiejų jaunavedžių tėvai.

Balys Baroniūnas su panele
Stefania Gurskaitė. Svotės
buvo Leonas Avilis, svocia ponė Da-
nutė Baranauskienė. Vestuvių vaka-
rienė įvyko jaunosios tėvų namuo-
se, Avellaneda, dalyvaujant apie 90
svečių.

Vitalius Gražulevičius su panele
Vince Bikenėvičiūtė.
Adolfas Deimantavičius su
panele Ona Kazimiera
Vaisėtaite.

Juozas Furmanavičius su
panele EL Karaliūtė.

Visose vestuvėse dalyvavo jaunave-
džių giminės ir draugai, linkėdami
laimės naujiems lietuvių šeimų ži-
dinams. Rep.

„LIETUVAITĖ“ SUSILAUKĖ SČ- NAUS SU KITU VYRU.

Pasauliniai pagarsėjusi filmų artis-
tė, švedė Ingrid Bergman, 31. I. 50
susilaukė sūnais. Per Meksikos tei-
smą ji baigia gauti persikiras nuo
savo vyro, Dr. Peter Lindstromo.
Italijos filmų direktorius, Roberto
Rossellini, buvo prie gimdymo ir
kaip tik Ingrid gaus persikiras nuo
savo vyro, jis ją ves ir naujagimį
užrašys kaip savo sūnų, kurio tėvų
jis pripažįsta esąs.

Viso pasaulio spauda plačiai rašo
apie šį įvykį. Mums ypatingai dėl to
jis įdomus, kad Ingrid Bergman vai-
dina lietuvaitės rolę filmoje iš tre-
tinųjų gyvenimo. Dabar ji Romoj.

— ONA MATELIONYTĖ išrinkta
1949 metų Pavasario Karalaite, Sao
Paulo lietuvių kolonijoje, Brazilijoje.
Antrą ir trečią premijas gavo Marija
Kasevičiūtė ir Marija Girsutė.

— ALDONA ŠLEPETYTĖ, Kauno
Operos balerina, paskutiniaisiais me-
tais šokusi Paryžiaus ir Briuselio
teatrucse, atvyko į Ameriką.

Kasdieniniai Reikalai

KERBELIAI PAKRIKSTINO SŪNŲ

Vytautas ir Beatrice Kleizaite Ker-
beliai 8. I. 50 pakrikstino savo pir-
mąjį sūnų Vytautą - Kazimierą. Kū-
mais buvo Gėdiminas Burdulis ir Lie-
tuvos diplomatinės šešos žmona, ponė
Vincė M. Lozoraitienė, kurią čia pa-
vadavo ponė Juzefa Brazaitienė.

Vaisėse dalyvavo Romoje pp. Ker-
beliams šliūbą davęs kun. dr. K. Cer-
niauskas, pakrikstines naujagimį, A.
J. Brazaitis su šeima, V. A. Grigai-
čiai su dukra Adele, A. Matukai, Vyt.
Grudis, H. Urbonas, plė Urbonaitė
ir kiti muziko Kerbelio ir scenos vie-
kėjos ponios Kerbelienės draugai. G.

— LATVIŲ kolonijos veikėja, gy-
dytojo Tartorelli žmona, ponė Tar-
torelli, su Argentinos v. r. ministerio
žmona, ponė Borlenghi, iš Buenos
Aires išskrido Italijon, kur išbus apie
4 mėnesius laiko.

— MARIJA BARONAITE, kuri
prieš karą lankėsi Amerikoje ir pa-
ruošė lietuvių šokėjų Lietuvių Dienai
New York pasaulinėje parodoje,
naujykus į Australiją suorganizavo
tautinių šokių grupę.

DVI DIENAS TESESI BALIUS PAS EIDUKONIUS

Bruno ir Stefania Krovaitė-Eidu-
koniai, priešais savo kedžių fabriką
pastatę modernią dvių aukštų
mūro namą, Salta 265, Sarandí, va-
sario 11 ir 12 d. d., 1950 vaissino sa-
vo ir savo dukters moksleivės, plė
Marytės Eidukonytės, sukauskios 16
met. amžiaus, draugus ir gimines.

Privatizavus prie puošnių p. p. Ei-
dukonių namų, abiem gatvės pusėm
jau pilna lietuvių automobilių. Vidu-
je gražiai papuošti stalai ir valgių
gausumas ir skanumas įrodė gerb.
šeimininkės ir jos draugų meklėjimą
tikrai vaišingai priimti svečius. Vien
baiknio alaus buvo 1,500 litrų, kuri
baigė, svečiai gėrė buteliav, nekai-
bant apie „šiltensius“ gėrimus.

Apie 300 žmonių vaissinos ir links-
minosi, broliškose nuotakioje. Atro-
dė, tarsi viena kultūringų lietuvių
šeimyna: Vyresnioji atėvių karta,
čia gimęs lietuvių jaunimas, meni-
ninkai, fabrikantai, įvairių sričių
darbininkai ir naujai iš tremties at-
vykusieji lietuvių atstovai. Visi jau-
tėsi kaip vienos motinos vaikai.

Gerb. ponė Eidukonienė per „A.
L. Balso“ reporterį pareiškė nuosi-
džią padėką visiems maloniems ir
pavyzdinčią porą dienų pasivaissinu-
sioms svečiams. Balinėje atrodė, kad
esame laisvoje Lietuvoje, kur niekam
nieko netrūkdamo, kur artimieji po-
būvinoose jautė tikrą gyvenimo
džiaugsmą. Marytė gavo daug bran-
gių dovanų.

Kroniką baigiu svečių linkėjimais:
Lai gyvuoja ponai Eidukoniai ir
jų vienturtė dūkra Marytė!

PRASO ATSILEPTI MOTINĄ IR SESERĮ

Paieškau savo motiną, Rožę Janu-
koniūtę - Matulevičienę ir savo seserį
Oną Matulevičiūtę, kilusias iš Viki-
ninkų k. Leipalingio V. Seinų apskr-
ties, gyvenančias So Boston, Mass,
U.S.A. Prašau atsilepti šiuo adresu:
Sr. Kazimieras Matulevičius, c. Her-
mandarias 910, Buenos Aires, Argen-
tina.

REIKALINGA BAKTERIOLOGIJOS LABORANTE

Bakteriologijos laboratorijai rei-
kalinga bakteriologijos laborantė, dir-
busi bakteriologijos srityje. Pageidau-
jama pabaltietė: lietuvi, latvi arba
estė, tarp 25—40 metų amžiaus, 6 val.
darbo dienai. Pradinė alga \$ 400
mėnesini. Turinti patyrimą gaus
\$ 600.

Pareiškimus su biografija, pagei-
dautina ispanų kalboje, adresuoti „A.
L. Balso“ Redakcijai.

— MICHALINA ŽAKEVICIŪTĖ
BORZANSKIENE, buv. Varšuvos mie-
sto burmistro žmona, kovo pradžioje
iš Buenos Aires skrenda į JAV, kur
gyvena neseniai iš tremties atvykę
jos dvi sesutės: žmona buvusio Dot-
nuvos Akademijos profesorius Ju-
caičio ir žmona buv. Lietuvos Vete-
rinarijos Dep. direktoriaus p. Jan-
kausko su vyrais, profesoraujančiais
JAV universitetuose.

— STASĖ ČEPAITĖ ZUOKIENĖ ir
Ona Radzivilavičiūtė, abi iš Buenos
Aires, atstogas praleido Atlanto pa-
jūry, Santa Teresita.

STASYTĖ BRAZDZIŪTĖ

Komercinės Gimnazijos Nr. 6 moks-
leivė, puikiai kalbanti lietuviškai,
pavyzdinga, Argentinijoje gimusi, p. p.
P. E. Brazdžių vienturtė dūkra, ga-
vusi gimnazijos vadovybės pagyrimą.

— GARNYS: 15. I. 50 Villa Sastre
garnys atnešė gražią ir sveiką duk-
terį Konstancijai šimkūnaitėi Gikie-
nei, Kazio Gikio žmonai. Laimingai
augti! J. S.

— JUANA ZUBERAITE, Villa Sas-
tre, susižiedavo.

— ELZBIETA GRONSKIENE su
sūnum vasaroja Kordoboje, savo na-
mos.

— ZOPIJA SIUSYTĖ VALENTIE-
NĖ, po operacijos ligoninėje Rivada-
via, jautėsi geriau. Mūsų laikraščio
skaitytojai linkime greito ir visiško
pasveikimo.

— VIKTORIJA VAISĖTAITĖ-
SPICEIENĖ, iš Villa Lugano, vasa-
roja Kordoboje.

— O. NENIŠKIENĖ su dūkra An-
tonia atostogavo Justino Valaichio
viešbutyje „San Miguel“, Rio Ceba-
llos, Kordobos kalnuose. Taipgi vie-
šėjo pp. Palšių pensone „Lituanis“.

— ROSITA ŽIDELYTĖ su pagyri-
mu baigė 6 skyrių mokyklą Hurling-
hame ir įstoja Komercinės Gimnazi-
jon.

— REIKALINGA MOTERIS pusei
dienos arba visam laikui namų ruošos
darbiui. Teirautis po 18 val. telefonu:
66—8816.

ALOYZAS BARONAS

Pavėlavimas

Mes gyvenom mažoj kareivinių pa-
lėpėj keturiuose. Aš, Ljudas, Vytautas
ir svirplys, kuris amžinai dainavo. Bet
jei ir mes dainuodavom susėdę ant
kareiviškų lovų, dainuodavom ne vi-
ni — už mūsų langą dar dainavo ber-
žai, lieknais liemenimis supdami vir-
šūnes, lyg taikydami lyrynių dainų
taktui. Kai pirmo po karo rudenio
vakarą mes sedėjom su Ljudu abuo-
ji patams, klausydami jų dainos, ke-
lusios nepaprastą ilgę ir kvietusios
mūsų ir namus, grįžo į tą pačią palė-
pę Vytautas iš skalbyklos su skalbi-
niais. Jo pirmas žodis, kuris sutrukė-
dė mūsų tylą, buvo „velnias“. Mes
neklusam kas ir koks. Mes kei-
kėm ne mažiau už jį ir mums nuo
to lengviau buvo.

— Velniai, tikri velniai, — pakar-
tojo numesdamas baltinius ir pakel-
damas laikraštį, į kurį jie buvo suvy-
nioti.

— Kas? — mes pakėlėm akis į jo
paraudusį veidą.

— Pasaulis, žmonės, ir tie, kurie iš-
vaduoja, ir tie, kurie šunį kasti moko,
— greit kalbėjo jis mums parodyda-
mas laikraštį.

— Na, ir kas? Laikraštis, — tarėm
abu.

— Taigi, laikraštis ir poros mėne-
sių, o aš iš jo sužinojau apie man pa-
dėjusio žmogaus likimą.

Ljudas užkaitė kavą ir vėl atsėdėjo
šalia manęs. Už lango dainavo ber-
žai, tikriausiai jų viršūnės; giedojų
svirplys, o Vytautas susikėlė kojas
ant kėdės, atsėdėjo ant jos atramos ir
lygiu balsu, sustojusiu vibruoti nuo
lipimo laiptais ir pykčio, pradėjo:

— Jan jūs žinot, mano mieli drau-
gai, kad pavėlavimas brangiai apmo-
kamas. To visi vadovėliai moka, bet
sis pavėlavimas kainavo vienam žmo-
giui gyvybę, pačiais gražiausiais jo
gyvenimo metais.

Visas šis atsitikimas prasidėjo anks-
čiau negu aš sutikau tą žmogų. Tai
buvo traukinys, kuris pasiutusias grei-

čiu bandė išbėgti iš tamsos. Ir tai
puikiai jam sekėsi. Regimai švito.
Ankstvyvas ryto valandos ir perpli-
dyto vagono tvanka labai spandė
baltienas, ir aš, prisilėgęs anks-
tuos, vos laikiausi vagono kamputy
ant kojų, kurias spaudė aplink sugrū-
sti lagaminai. Į vagoną buvau įli-
pęs tamsoje ir tik mažičiai cigarečių
ir jas uždegančių degtukų švytėjimai,
kaip miniatiūriniai žaibo blykčioji-
mai, trumpai nušviesdavo pavargusius
ir barzdotus veidus. Iš tų blyk-
čiojimų susidariau vagono korido-
rius, kaip mažičio ir laikinio pa-
saulio, vaizdas. Traukinys vis nėrė,
pralėkdamas daugybę mažų apnėstų
namukų ir stočių, ir šis jo nesulaiko-
mumas buvo vienintelis vaistas prieš
nepaprastą nuovargį. Žmonės buvo
mieguisti ir irzlūs. Jie stumdė vienas
kitą ir visiems atrodė, kad niekas ne-
kalbės dėl šios tvankumos ir nuovar-
gio, kaip tik tavo kaimynas, kurio
kiekvienas judesys pykdė iki pasiuti-
mo.

— Aš laukiau ryto. Jis turėjo iš-
tūmti tamsą, kuri man atrodė, buvo
užmėsi daug vietos, ir šviesa, rodos,
galėjo atitraukti žmogų nuo vienas
kito. Ji turėjo apvynioti vata kiek-
vieną žmogaus šnari, nes visas vago-
no prieangis buvo, kaip didžiulė žai-
da, kurios kiekvienas prisilietimas
kėlė pyktį. Pro mažičių lango sky-
pelių aš bandžiau išsižiūrėti ir pro šią
bėgančią didžiulį šėšulį. Paga-
liau pradėjau matyti nuplautos lan-
kas. Tarpais pastebėdavau suguldy-
tas pradalgės ir rodo jaučiančią šieno
kvepėjimą. Ir pro vienodą ratų dūve-
simą aš bandžiau išgirsti diversio
giesmę. Taip norėjosi mintis nukreip-
ti kitur, kad užsimirščiau laiko tekė-
jimą ir kas minutę negalvotum apie
laikrodį. Ir kai atsirėmęs į lango vir-
šų klajojau po tėvėškes ganyklas, gir-
dėdamas atolą pjaunamųjų daigų
skambesį, vienas iš keleivių mane
stipriai stūmėtelėjo.

— Ei, tu! — šaukė jis man, ir aš

smėlio spalvos šviesoj pamačiau jo
stambų veidą apžėlusį šviesia bar-
da.

— Ei, tu! — pakartojo jis man žo-
džiu ir smėgiu, — sulaužei mano la-
gaminą.

— Nieko nežinau, ne aš, — tariau
nepergarsiui stengdamasis suvaldyti
pyktį ir atgnaužti staiga susigiau-
vusius pirštus.

— A, matai, svetintautis, — išgir-
dau keletą balsų.

— Žiūrėk, gal išlaužė ir ką nors pa-
vogė, šaukė kiti, ir man atrodė, kad
esau nepaprastai didelių bičių avily,
kurios norėjo mane sunaikinti ir iš-
mesti.

— Pakratyk kišenės! — pasiūlė
vienas.

— Pakratyk, gal peili turi. Išlau-
žėlis. Žiūrėk, neišsikrausė iš mūsų
žemės jis! Išmest iš vagono!

Aš niekad nebuvo baltis, bet šį
kartą neradau iš baimės, o gal iš su-
sijaudinimo, žodžių. Kai jie mane ke-
li nutvėrė už rankų ir emė kratyti ki-
šenius, aš unksčiau, kaip mušamas
šuo.

— Nieko neturiu. Nežinau, neda-
riau! — šaukiau ir bijojau, kad ne-
išmestų iš skubancio traukinio. Juk
kas sukontroliuos? O tokių asitiki-
mų žinojau, ir jie stovėjo labai arti
prieš mano akis. Rodos, fiziškai ju-
tau jų artumą.

— Išlaužėlis! — šaukė įpykę žmo-
nės, visai nežiūrėdami, kaip tas tari

KULTŪRINIS GYVENIMAS

PO VASARIO 16-TOS MINĖJIMO
ARGENTINOJE

Argentinos lietuviai šiemetinė Vasario šešioliktąją paminėjo vieningai ir iškilingai. Nors Vasario šešioliktoji buvo ketvirtadienis, bet tą dieną mūsų kolonija sugebėjo atžymėti taip, kaip savo nepriklausomybės paskelbimo dienas atžymi Argentinos, JAV ir kitų kultūrinių tautų žmonės: kur bebūtų, jie tą dieną švenčia.

Ketvirtadienis, 16. 2. 50 jėjo Argentinos lietuvų istorijon. Lietuvai išlaisvinti Centro vadovybėje, organizacijoms ir spaudai padedant, 17 val. arti 1000 lietuvų susirinko prie Argentinos Išlaisvintojo Generolo San Martín Mauzoliejaus Buenos Aires Katedroje, esančioje 25 Gegužės Aikštėje ir uždėjo puošnų gėlių vainiką, pagerbimui šios šalies laisvės kovų didvyrio, jo mirties šimtmečio proga — mūsų nepriklausomybės paskelbimo 32 metų sukaktį minint. Filmutojai, spaudos fotografai, karnės garbės sargybos gėrėjosi lietuvų kultūringumu. Mūsų lietuvaitės buvo pasipuošusios lietuviškais tautiniais rūbais.

Antras didingas ketvirtadienio aktas buvo pianisto Andriaus Kuprevičiaus lietuvių kompozitorių kūrinų programa, patiekta per Argentinos Valstybinį Radio (Radio del Estado) 18.10 val. Visa šalis klausė žavingą Andriaus Kuprevičiaus skambinimą ir pakartotinius pranešimus, kad šiandien yra Lietuvos Tautos Diena ir tą žavingą lietuvių kompozitorių kūrybą pildė garsūs lietuvių pianistai Andrius Kuprevičius.

Ketvirtadienio vakare, 21 val. pavyzdingas Vasario šešioliktosios minėjimas įvyko Lietuvos Klūbo salėje, Boedo 737, rengtas „Argentinos Lietuvos Balso“ su jo organizuojamomis organizacijomis. Šis minėjimas visais atžvilgiais pavyko: Pilna salė prisirinko intelektualinės lietuvių publikos. Latvių Sąjunga Argentinoje atstovavo jos valdybos nariai F. Gaisai, E. Jansons ir ponis K. Vitols. Be to, Latvių Sąjunga Argentinoje prisistatė linkusinė telegrama Lietuvos Klūban, sveikindama Vasario šešioliktosios proga, linkėdama brolių tautai atgauti Nepriklausomybę ir užbaigdamą ispanišką tekstą lietuviškai — Valio, Lietuva! Estų Draugija Argentinoje atstovavo Profesorė Liidia Laks ir valdybos nariai H. Lehtsaar ir Saarung, Dr. J. Wilms, Lemmi Reet Wilms, o buv. konsulas p. Th. Gutman minėjimo metu atsistatė pasveikinimo telegrama. Baltųjų Sąjunga Argentinoje atstovavo jos pirm. K. Mierlak, pavergtų Europos tautų organizaciją atstovavo jos sekr. p. Eustachiewicz; dalyvavo ukrainiečių, albanų ir kitų tautų atstovai.

Minėjimo programa Lietuvos Klūbe pradėta Argentinos ir Lietuvos Himnais. Programos vedėjas „A. L. B.“ red. K. Norkus, pasveikinęs publiką ir pabrėžęs, kad šiandien visame pasaulyje lietuviai stiprina tautos laisvės kovą, paprašė scenon gimnazijos mokytoją, pasiūlyti lietuviškos knygos skleidėją gerb. Joną Vedeigį. Savo kalbą p. Vedeigys pradėjo apie Lietuvos Laisvės stovyklą, esančią Vytauto Didžiojo muziejaus sodne, kuri yra visos mūsų tautos laisvės kovų simbolis. Suminėjęs ausrininkus ir varpininkus, padarė palyginimą su aru, kuris narve mirė, laisvės netekęs. Kalbėtojas kvietė visus ir visur stiprinti kovą už Lietuvos laisvę.

Sekantis iš eilės kalbėjo gen. Teodoras Daukantas. Gerb. kalbėtojas, parodęs ir virš scenos esantį Dr. J. Basanavičiaus paveikslą paprašė publiką atsistoti pagerbti mūsų tautos patriarchą ir visus žuvusius Lietuvos laisvės kovose. Po to gerb. kalbėtojas atkreipė publikos dėmesį į sceną, papuoštą dideliomis Lietuvos, Argentinos, Latvijos ir Estijos vėliavomis ir vainike apšviestu Vyčio ženklu, virš kurio — Argentinos prezidento paveikslas. Tikrai tokia mūsų tautos padėtis dabar; tik sukasdami daugiau draugų pasaulyje galime lengviau atgauti laisvę Lietuvai, sakė gen. Daukantas. Atkreipdamas publikos dėmesį į Dr. V. Kudirkos paveikslą, gen. Daukantas tarė: Tik ką girdėjome Kudirkos žodžius mūsų Tautos Himne. Dirbk!

nebeužčiuopė įprastojo, šalto metalo. Taip, juk jis jį šiandien paskandino. Paskandino savo senąjį buto raktą. Jį vėl apėmė ilgesys kažko praėjusio, negrįžtančiai pradingusio. O Dieve, kokie nelaimingi jie buvo visi — ir jis, Elzė, ir Nastutė! Visi jie buvo alkani, laimės alkani... Ir kodėl jis paskandino šiandien raktą, o ne save?

Jonukas... Ką gi darytų tas mažytis, bejėgis Jonukas? Kęsgaila tyliai priėjo prie lovelės. Vaikas gulėjo ant nugaros, galvutę pakėlęs ant šono ir syposiojį pro miegus. Rankutėmis jis vis dar laikė apkabinęs savo meškinuką.

Atsikliupęs jis priglaudė galvą prie lovos. Pritvinkusi žaidza pasiruvo bebalės asarom, jos tvino, plaudamos aštrias gyvenimo dulkes, malšindamos verpetų ugnį. Nebeatsiminė Kęsgaila, kada jis buvo taip verkęs...

O asaros, per metų metus sukauptos, srūvo jam per veidą, plaudamos iškankintą sielą. Jis juto, kad palengva nyksta slogutis nuo kritinės ir nauja jėga, naujas pasiryžimas telkėsi sirdyje.

Viespatie, duok man stiprybės užauginti tave, vaikeli, sveiką ir protinę, užauginti taip, kad geresnių su laukime dienų už manąsias. — pakėlęs galvą į kryžių jis ilgai meldėsi.

me pagal jų prasnę ir laimėsime laisvę Lietuvai. Juk didžioji carų Rusija su savo žandais turėjo nusilenkti prieš lietuvių tautos kovas ir neįstengė įgyvendinti „kirilicos“ mūsų tautoje. Kovodami vieningai prieš mūsų tautos naikinimą, atgausime laisvę Lietuvai.

Toliau gen. Daukantas pranešė, kad jis tik ką gavo VLIK'o įgaliojimą paraginti Argentinos lietuvius prisidėti prie VLIK'o darbo rėmimo. Ragino remti ir publika karštai plojo, pritardama abiems prelegentams.

Toliau sekė meninė programos dalis. Scenoje pamatėme smuikininkę p-lę Elenutę Kuprevičiūtę, kuri, lydinč pianu jos broliui Andriui Kuprevičiui išpildė Vytauto Kerbelio baladę ir dvi lietuvių liaudies dainas: Atplauks anteis ir tėvas su močiute savo. Menininkus lydėjo griausmingi publikos aplodismentai.

Paskutiniu minėjimo programos numeriu buvo poetinis montažas — Mylėsi Lietuvą iš tolo. Prie garsiakalbio jį išpildė buv. Kauno Vaist. teatro arūstė Beatrice Kleizaite Kerbelienė, tautiniais rūbais pasipuošusi ir Vytautas Balciūnas su Juozu Zubricku. Akordeonu lydėjo poetas Leonas Kancauskas. Sužavėta publika dėkojo artistams karštais plojimais. Atminty skamba montažo posmai:

Vargingos tėvynės, vargingi laukai. Gimtasis laukais žygiuokim draisiai. Ant pliko lauko, ant degusių sukursi žydinčias sodybas. Mylėsi Lietuvą iš tolo ir t. t.

Minėjimo suruošime daugiausia pasidarbavo „A. L. Balso“ leidėjai Ozinskai, o jo pasisekimo kreditas priklauso visiems programos pildytojams ir tai rinkinei publikai, kuri, atstovaudama organizacijas ir individualiai taip skaitlingai susirinko minėjimui.

Didelė padėka priklauso dailininkui p. R. Kuprevičiui už gražų scenos ir salės išdekoravimą. Rėngimo metu daug dirbo p. p. J. K. Grabliauskai, p. St. Lapinskas ir kt. Pastebėtina, kad minėjimo įžanga buvo laisva, nemokama. Sokių tą dieną nebuvo. Žodžiu, nuotaika buvo tokia, kokia tai dienai ir šiems laikams tinka. Minėjimu sustiprinta bendros kovos reikalas kovai už Lietuvos laisvę.

Apart ketvirtadienio, pačios Vasario šešioliktos, 32 metų sukaktis nuo Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo buvo minima sekantį sekmadienį, 19. 2. 50, iš ryto per Radio Mitre kalbėjo p. Z. Juknevičius, pamindas už Lietuvą Lietuvos Bažnyčioje, Avellaneda, laike vyskupas F. Aragono, o 17 val. Lietuvai išlaisvinti Centras surengė minėjimą Lietuvos Parapijos salėje.

Berliso, Kordobos ir Rosario lietuvių kolonijos taipgi gražiai paminėjo Vasario šešioliktą. Urugvajaus ir Brazilijos lietuviai minėjimais sustiprino kovą už mūsų tautos laisvę, sustiprindami bendrą kovos frontą už Vasario šešioliktosios idealą.

B. K. Algimantas.

DEKOJAME VISIEMS

Pasekmingai praėjus Vasario šešioliktosios minėjimui Lietuvos Klūbo salėje Buenos Aires mieste 16. 2. 50, širdingai dėkojame gimnazijos mokytojui gerb. Jonui Vedeigui už paskaitą, gerb. gen. T. Daukantui už prakalbą, smuikininkei p-lę Elenutei Kuprevičiūtei ir pianistui Andriui Kuprevičiui už Vyt. Kerbelio Baladės ir kitų lietuviškų muzikos kūrinių išpildymą, vaidintojams gerb. Beatricei Kerbelienei, Vytautui Balciūnui ir Juozui Zubrickui už lietuviškos poezijos montažo išpildymą, poetui L. Kancauskui už jį lydėjimą akordeonu, ponioms Fijalkauskienei ir Vedeigenei už literatūros stalo suruošimą, mūsų organizacijų atstovams, Baltijos tautų ir kitų pavergtų Europos tautų delegatams ir sveikintojams ir visai gerbiamai publikai, vieningai dalyvavusiai minėjime.

„ARG. LIET. BALSAS“.

KĄ VEIKIA MŪSU MENININKAI ČIKAGOJE

Dailininkas Mikas Šileikis „Nauji nosė“ rašo:

Iš tremties atvykusieji mūsų dailininkai nedingo „kaip akmuo vandenyje“. Daugelis jų dirba savo profesijos darbą, vieni laisvai, antri išpareigoję daugiau ar mažiau taikomo meno srityse. Tapytojas veteranas dailininkas Adomas Varnas, kuris apsigyveno Čikagos miesto šiaurėje, tapo portretus. Žinoma, portretūra jo specialybė, bet mėgsta ir gamtovaizdžius. Paulius Augustas dirba grafikos srityje, klies graviruoją. Kazimieras Varnelis dirba prie monumentalinės tapybos. Viktoras Petravičius, neseniai atvykęs į Čikagą, taip pat turi užsiėmimą. Vladą Vičiuką art. Stasio Pilkos vadovaujančias Lietuvos Teatras užgąžavo. Jis rašinėja spaudai. Albinas Bielskis gamina „Atžalyno“ teatrui dekoracijas. Petras Kiaulėnas užimtas architektūros ir statybos darbais. Prof. Ignas Šlapelis teikia pamokas apie dailę ir pats šį tą kuria.

FILMAS IS PABALTIESIŲ GYVENIMO

Australijoje yra pačių australų sumanytas filmas iš pabaltiečių gyvenimo.

Filme figūruoja trys Pabaltijos tautos: lietuviai, latviai ir estai. Filme todėl vidina visų trijų tautų atstovai. Lietuvės rolę pakviesta Vilniaus Dramos aktorė Ksana Danguvietytė — Šniukšienė, kuri vaidino motinos rolę.

Pietai pralenkis Šiaurę!

—000—

S. Francisco Solano

pralenkis, nes greta Fordas nupirko 63 hektarus savo naujam fabrikui statyti. Ten pat Johnson Aceros fabrikas, kuriame dirba pora lietuvių inžinierių ir personalo. Būsimas miestas:

San Francisco Solano bus industrialė širdis, puikiausia apsigyvenimui vieta. Sykiu tai istorinė vieta, nes ten gyveno San Francisco Solano.

Susisiekimas nepaprastai patogus ir greitas. San Francisco Solano greit bus pietų Vicente López.

YRA 12.000 lotų, baigiamų išparduoti. LIETUVIŲ KOLONIJAI yra rezervuota 500 lotų, su aikšte LITUANIA viduryje ir vieną manžaną TULSA Bendrovė dovanoja tos mūsų kolonijos kultūriniais ir sporto reikalingams, kurios vertė siekia \$ 215.000. Lotus dar galima gauti po \$ 50 — \$ 70 mėnesiui. Tik 16 Klm. kelio.

PIETAI PRALENKIS ŠIAURĘ!

Tai pirmutinė proga Argentinos lietuviams įsikurti kompaktine mase, apie ką daugiau 20 metų svajota. Nepraleiskite vienintelės progos tapti savininku lengvomis sąlygomis, nes

kas savu laiku tokia kaina nusipirko Quilmes, ten dabar vietomis kvadratinio metro kaina pasiekė \$ 1.200.

San Francisco Solano

LIETUVIAI įsikūrę SAN FRANCISCO SOLANO gyvens vieningai ir draugiškai. Būdami savininkais prie pat miesto, industriniame geros žemės rajone, kur teka upelis Las Piedras ir jau yra elektra. Patartina įsigyti po kelis lotus, nes tai geriausias savo sutapimų investavimas.

SAN FRANCISCO SOLANO lotus parduoda milijoninė T. U. L. S. A. (Tierras — Urbanización — Loteos — Soc. Anón.) Bendrovė. Gauti planus ir platesnes informacijas bei lotų nusipirkimo reikalingas galima kreiptis šiais adresais:

„A. L. BALSAS“, AVENIDA BOEDO 737, BUENOS AIRES.

GEN. T. DAUKANTAS, CALLE CADORNA 85, WILDE, T. E. 20-7665.

Arba centralinėn raštinėn:

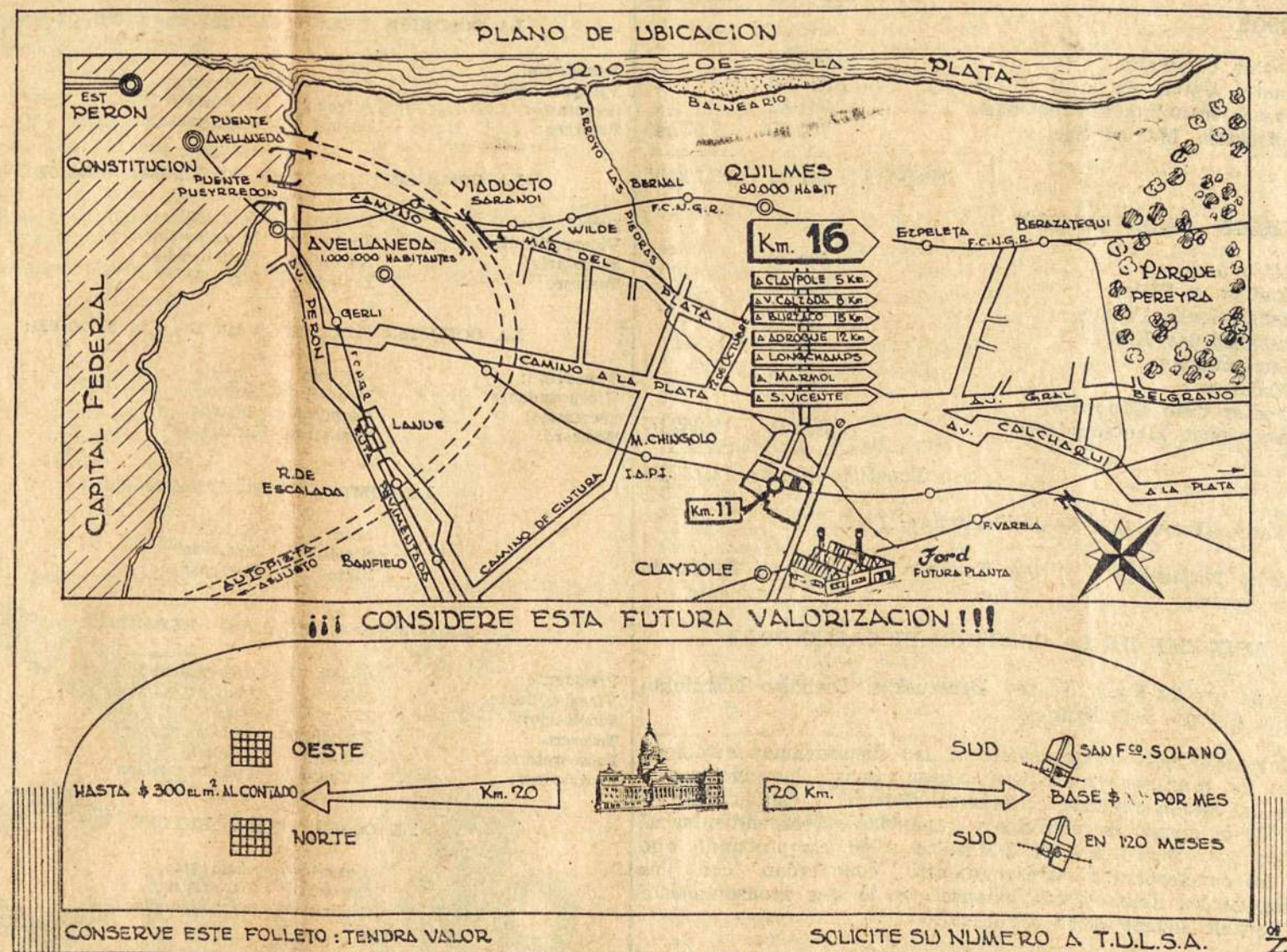
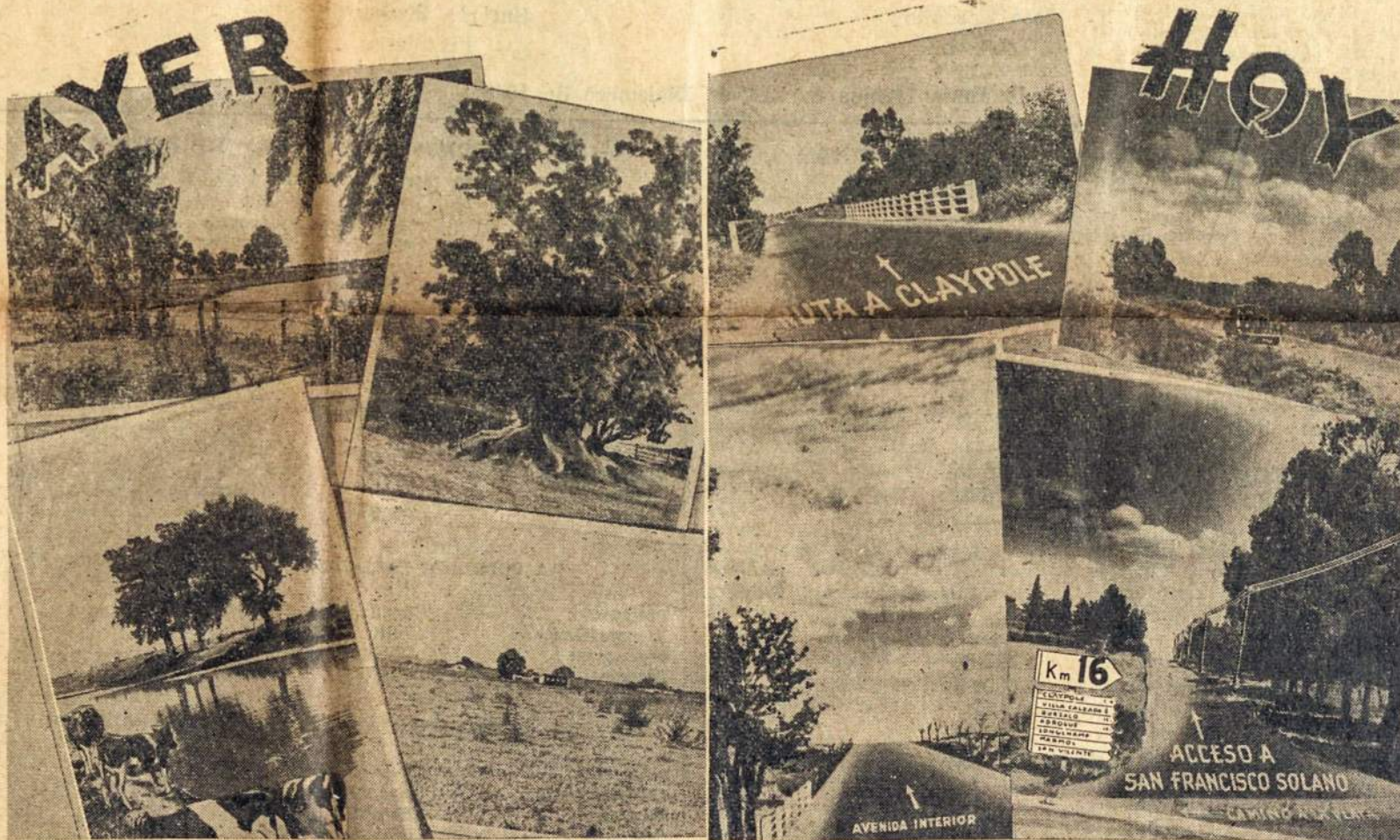
T. U. L. S. A., VIAMONTE 180 — BUENOS AIRES

PUIKI PROGA NUSIPIRKTI LOTUS!

„PLAZA LITUANIA“ ATEITIS

MIESTE SAN FRANCISCO SOLANO!

ATEITIS ARGENTINOS PIETUOSE!

Pastudijuokite šį planą: 16-me kilometre parduoda 500 lotų, tarp Sarandi, Quilmes, Berazategui fabrikų srities, netoliese parko Pereyra. Dabar pat rezervuokite sau bent vieną lotą. Nusipirkdami žemės sklypą, apsaugosite savo sutauptas. San Francisco Solano — didžiausias ateities centras. Pirkite dabar, kol kainos prielamos!

Lituanos Unidos en la Argentina

SOCIEDAD DE SOCORROS MÚTUOS

Balance General por el período
1 de Enero al 31 de Diciembre, 1949.

ACTIVO

Activo Fijo

Edificio	\$ 15.247,15	
menos: Amortización	4.692,72	\$ 10.554,43
Nuevo Edificio Sede Social (en construcción)		22.209,95
Muebles y Utiles	\$ 2.495,00	
Instalaciones del Parque	3.957,65	
Instalaciones del Buffet	306,85	
Biblioteca	2.664,45	
Herramientas	513,30	

menos: Amortización	\$ 9.937,25	
	5.374,15	4.563,10

Activo Circulante

Mercaderías del Buffet		4.127,05
Materiales Varios		100,00
Efectos Club Deportivo	\$ 1.000,00	
Inversiones Mantenimiento	1.792,04	

menos: Amortización	\$ 2.792,04	
	824,08	1.967,96

Activo Disponible

Banco de Avellaneda	\$ 4.668,79	
Caja Social	1.244,65	
Caja del Buffet	2.016,80	7.932,24

Estanislao Majauskas

Secretario

José Kazdaila
TesoreroEnrique Simkunas
Presidente

4 de Junio (Lanus O.), 31 de Diciembre de 1949.

„LITUANOS UNIDOS EN LA ARGENTINA“ SOCIEDAD DE SOCORROS MÚTUOS

Cuadro de Ganancias y Pérdidas
por el Período
1 de Enero al 31 de Diciembre, 1949.

INGRESOS

Ingresos por Secciones	m\$N	m\$N	m\$N
Cuotas Mensuales Socios	5.849,50		
menos: Subvenciones	3.882,00	1.967,50	
Cuotas Fallecimientos	2.275,75		
menos: Subvenciones	750,00	1.525,75	
Pagos Especiales Secciones		4.606,35	
Cuotas Ingreso y Carnets		86,00	8.185,60

Otros Ingresos

Utilidad Ventas Buffet	8.588,20		
menos: Gastos Buffet	1.660,30	6.927,90	
Festivales C. C. D.	7.534,20		
menos: Gastos Organización	2.431,25	5.102,95	
Ingresos Varios		551,55	12.582,40

Total Ingresos 20.768,00

EGRESOS

Gastos Generales	4.683,35		
Gastos Varios de la C. C. D.	1.452,80		
Gastos Mantención Propiedad	741,30		
Asistencia Médica Socios	700,00	7.577,45	

Utilidad Liquida 13.190,55

PREVISION AMORTIZACION

Edificio	639,60		
Muebles y Utiles	259,30		
Instalaciones Parque	405,96		
Instalaciones Buffet	27,36		
Herramientas	53,16		
Biblioteca	266,40		
Efectos Club Deportivo	99,96		
Inversiones Mantenimiento	300,83	2.052,57	

Beneficio Neto 11.137,98

4 de Junio (Lanus O.), 31 de Diciembre, 1949.

Estanislao Majauskas José Kazdaila Enrique Simkunas
Secretario Tesorero Presidente

INFORME DE LA COMISIÓN FISCALIZADORA

Integrada por los S-res. Mateo Barsauskas, Casimiro Marcinkевичius y Antonio Kavaliauskas.

Habiendo dado cumplimiento a las disposiciones establecidas en los estatutos en vigor, comunicamos a los señores asociados que hemos revisado el Balance General y estado demostrativo de la cuenta de perdidas y ganancias correspondientes al ejercicio 1-ro Enero 1949-31 Diciembre 1949 comprobando que todos los comprobantes correspondientes concuerdan con los asientos de los libros y con balance por lo que aconsejamos a la Honorable Asamblea su aprobación.

Mateo Barsauskas,

Casimiro Marcinkевичius,

Antonio Kavaliauskas

LA COMISIÓN CENTRAL DIRECTIVA electa para el periodo de 1950—1951

Presidente:	Estanislao Majauskas
Vicepresidente:	Felix Albavicius
Secretario:	Andres J. Jakubauskas
Tesorero:	Juan Szutinis
Vocales:	León Ribikauskas
	Adolfo Pilypas
	Pascasio Sereika

LA COMISIÓN DIRECTIVA DE LA 1-ra SECCIÓN:

Presidente:	Antonio Šiaudvytis
Vicepresidente:	León Navikas
Secretario:	José Domininkaitis
Tesorero:	Pedro Zeizys

LA COMISIÓN DIRECTIVA DE LA 2-da SECCIÓN:

Presidente:	León Kucinas
Vicepresidente:	Julio Ascila
Secretario:	Enrique Šimkūnas
Tesorero:	Pedro Navikas

LA COMISIÓN DIRECTIVA DE LA 3-ra SECCIÓN:

Presidente:	Venceslao Leita
Vicepresidente:	Antonio Samauskas
Secretario:	Estanislao Markuškis
Tesorero:	Segismundo Siperka

LA COMISIÓN DIRECTIVA DE LA 4-ta SECCIÓN:

Presidente:	José Šilūnas
Vicepresidente:	José Treinanskas
Secretario:	Alfredo Bartusevičius
Tesorero:	Bruno Meškutavičius

LA COMISIÓN DIRECTIVA DE LA 5-ta SECCIÓN:

Presidente:	Ramon Šeškauskas
Vicepresidente:	José Miculevičius
Secretario:	Antonio Kavaliauskas
Tesorero:	Francisco Strungis

LA COMISIÓN DIRECTIVA DE LA 6-ta SECCIÓN:

Presidente:	Antonio Janulis
Vicepresidente:	Venceslao Schulcas
Secretario:	Casimiro Sadukas
Tesorero:	Casimiro Bražiūnas

LA COMISIÓN FISCALIZADORA:

José Simón	Kazdaila
Mateo	Barsauskas

LA COMISIÓN DEL CLUB - DEPORTIVO:

Presidente:	Simón Andriuskevicius
Vicepresidente:	José Andriuskevicius
Secretario:	Ana Zeizys
Tesorero:	Francisco Ambrazaitis
Prosecretario:	Gustavo Schmidt
Protesorero:	Antonio Andriuskevicius

LA COMISIÓN DEL BUFFET:

Antonio Šiaudvytis
Antonio Samauskas
Casimiro Marcinkевичius

LA COMISIÓN VISITADORA DE ENFERMOS:

José Miculevičius
Horacio Chopi
Juan Sereika
Adela de Barsauskas

CON VOCATORIA

Se comunica a los socios de la Sociedad Socorros Mutuos „Lituanos Unidos en la Argentina“ de que el día 4 de Marzo Año del Libertador General San Martín 1950 a las 16 hs. en su sede central Aven. Gral. J. de San Martín 5215, 4 de Junio, se realizará la 12ª asamblea general de los delegados de las seccionales con el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1º) a) Apertura de la reunion,
b) Homenaje al Libertador General San Martín,
- 2º) Eleccion de la mesa Directiva,
- 3º) Saludos,
- 4º) Honrar a los socios fallecidos,
- 5º) Lectura del acta anterior de la reunion general de Delegados,
- 6º) Lecturas de los Estatutos y su aprobacion,
- 7º) Informacion de la Com. Cen. Directiva, Com. fiscalizadora de cuentas, Comision de Buffet, Comision Visitadora de enfermos y de las comisiones Directivas por separado,
- 8º) Ratificacion de la Com. Cent. Directiva electa para los años 1950—1951,
- 9º) Eleccion de la comision fiscalizadora de cuentas, Comision del Buffet, Comision Visitadora de enfermos,
- 10º) Asunto sobre personeria juridica,
- 11º) Asunto de la prensa para la Sociedad,
- 12º) Asunto del Aumento de las cuotas mensuales,
- 13º) Asunto de la construccion del Salon.
- 14º) Preguntas y opiniones,
- 15º) Cierre de la Asamblea.

COMISIÓN DIRECTIVA.

KVIECIAME VISUS Į TALKĄ

Gerbiameji S. L. Arg. nariai ir prijauciantieji! Organizacinis darbas negali stovėti ant vieto, turi žengti pirmyn. Per pastangas, pasisventimą ir trūsą organizacijai atsikavusių žmonių bei visuomenės paramos, S. L. Arg. įsigijo nuosavybę, ištaisė aikštę šokiams, įrengė aikštę sportui, kur jaunimas linksmiai praleidžia laiką. o seniai pailsi medžių paunksnėje. Bet trūksta salono. Už saloną S. L. Arg. išmoka dideles sumas pinigų, kurie gali būti panaudoti pašalpai, neturtingų našlių ir našlaičių paramai, geresniems sporto įrengimams, pukioms skaityklos įtaisymui, kad Draugija taptų tikru kultūros židiniu, poilsio vieta. Tas mus privertė pradėti nuosavo salono statymą. Ir esame tikri, greit bus pastatytas. Tik reik Jums, Gerb. nariai ir prijauciantieji, atėti į talką. Vien kritikavimu organizacija negali žengti pirmyn. Reik dirbti. Tad kviečiame kas kuo gali padėti: darbu, pinigais, patarimu ir bematant turėsime gražų saloną, kuriuo galės pasidžiaugti nariai ir visuomenė.

Iš anksto dėkojame visiems.
S. L. Arg. C. Valdyba.

GENRIKAS SIMKŪNAS,

ilgametis S. L. Arg. pirmininkas, pasitraukęs iš tų pareigų dirba kaip antrojo skyriaus sekretorius. Šiam Garbės Nariui priklauso didelis susivienijimo bujimo kreditas. Dirba „Notocias Graficas“ dienraštyje.

LEONARDAS SRUGA,

S. L. Arg. knygvedis, anglų, ispanų ir lietuvių spaudos bendradarbis, „Lituania“ vertėjas, dirba kaip JAV ambasados Buenos Aires mieste buhalteris.

DIDŽIAUSIOS MŪSU ORGANIZACIJOS VADOVYBĖ

Didžiausia ir turtingiausia lietuvių organizacija pasaulyje šandien yra Susivienijimas Lietuvių Amerikoje.

Naujose nominacijose SLA vadovybės sekantiems dviems metams daugiausia balsų gavo dabartinė SLA vadovybė ir juos seka kiti žymūs veikėjai:

Prezidento pareigoms:	
W. F. Laukaitis	1.900
F. J. Bagočius	557
K. Kalinauskas	303
Viceprezidento pareigoms:	
P. P. Dargis	2.473
E. Devenienė	57
J. Mažiukna	46
Sekretoriaus pareigoms:	
M. J. Vinikas	2.490
V. Tysliavienė	120
S. C. Budvytis	53
Išdėininko pareigoms:	
K. P. Gugis	2.422
A. S. Trečiokas	126
J. Bačiūnas	56
Išdo globėjų pareigoms:	
J. Maceina	2.050
E. Mikuziūtė	2.007
E. Devenienė	375
J. Arlauskas	307
J. V. Valickas	196
S. C. Budvytis	191
Daktaro kvotėjų pareigoms:	
S. Biežis	2.473
A. Šliupaitė	178
D. Pilka	64

JONAS SUTINIS,

Argentinoje gimęs sūnus S. L. Arg. kurėjo - veterano, garbės nario velionies Igno Sutinio, einąs atsakomingas pareigas vienoj stambioj industrijos firmoj, išrinktas S. L. Arg. centro išdėininku 1950 - 1951 metams.

VISI TAPKITE S. L. ARG. NARIAIS
Susivienijimo adresas: Av. Gral. San Martín 5215, 4 de Junio.

LIETUVIŠKA STIKLO ĮDIRBINIŲ PARODUTUVĖ

Gaminama ir parduodama gražiausio stiliaus stiklai. Restoranams, viešbučiams, klubams, kavinėms, šeimos pilnus junginius ir atskiroms dalims.

Išnuomuojam piknikams ir didžiuliams pokiliams.

SAVININKAI:

P. VIDŪNAS, Dr. A. MASIULIS ir VL. PALAČIONIS

Gatvė Zavaleta 551, T. E. 61-8765 ir

Dr. Juan Madera 1694, T. E. 61-8690.

BUENOS AIRES

Korespondentai rašo

IS BRAZILIJOS LIETUVIŲ GYVENIMO

Vasario 16-tą Sao Paulo lietuvių minėjo labai iškilmingai. Lietuvių Sąjunga Brazilijoje minėjo 12. 2. 50 Mookoje, rua Lituanija 67, g. Katalikų bendruomenė minėjo 18. 2. 50 Villa Zelinoje. Pacią Vasario šešioliktą dieną Vyčių choras pildė lietuvių laudies dainas per radio. Rio de Janeiro Vasario šešioliktą minėjo dainos ir meno organizacija „Dainava“.

A. Žibui režisuojant Sąjunga „Vytiš“ sausio mėnesį, 1950 pastatė Dariaus-Girėno vardo mokyklos scenoje, Sao Paulo „Rytojaus Dieną“. Valdino: Vladas Jurgutis, Aldona Juno-kaitė, Algirdas Tamoliūnas (vaikas), Lionginas Gaigalas (vaikas), Juozas Gaigalas, Jonas Šatas, Juozas Karpavičius, Vitas Sauka, Bronius Šatas ir Antanas Ralickas. Sufleravo Henri-kas Klimas. Antram ir trečiam veik-me už scenos dainavo F. Girdausko vedamas vyčių choras.

Mirė Vincas Rūtelionis, vilkaviš-kietis, 68 m. amžiaus. Brazilijoje li-ko žmona Konstancija, duklė ir trys sūnūs.

Algirdas Leščinskas garbin-gai atsitarnavo Brazilijos kariuo-menėje, parašutininčių divizijoje.

Mečislovas Terasevičius, Sao Paulo mieste (Orente 787) turi apyrankių (branzalių) ir laikro-diams rėmų fabriką „Mercuri“. Pas jį dirba 78 darbininkai. Jo automo-bilis Nash 1948 m.

Juozas Katinskas darbe nusilaužė dešinę ranką 19. I. 50. G. Henrikas Katinskas kridamas nuo smarki ai šoferio stabdomo sunkveži-mio susilaužė rankas ir porą šonkau-lių.

Antanas Pečiukonis, dėl susidėjimo su blogais draugais pate-ko teismam už ginklo vartojimą.

Edvardas Peleckis, lanky-sis Gilėi ir Argentinoje, kad patyrinti progas mechanikos dirbtuvės mašinų perkėlimui iš Brazilijos. Po naujos sutarties, Brazilija užversta USA išdirbiniais. Peleckiui esant kelio-nėje, dirbtuvė prižiūri jo pusininkas Ignas Žiedas.

Birutė Lukaševičiūtė, 26 m. amžiaus, pateko ligoninėn, sumusta savo meilužiu David Augusto, rašo „Diario de Sao Paulo“ 21. I. 1950. Nors retai, vienok pasitaiko, kad nuo doros kelio nuslydusios lietuvaitės ap-gailėtinai papildo naktinio gyvenimo polietijos kronikas. Ed. Girčis.

Eugenija Grigulė Sofi-jos ir Vladio Grigulų duklė, Sao Pau-lo mieste baigė Anglo - Latino gimna-ziją ir ruošiasi universitetan.

Mykolas Stalba ir Siau-džianis pasistatė po dviejų aukštų namą.

Mirė: Leonarda Zaksaitė, 44 m. amžiaus, palikdama nuliūdime broli Antaną ir sesutę Teodorą, ištėkėju-sią už Cezario simonio. — M. L.

STASYS V. MELIŪNAS su šeima, pavesėjęs pas gimines Urugva-juje, grįžo Brazilijon 15. I. 50.

MATELIONIS Lda vieną batų krautuvi atidare ir Lapoje, rua Doze de Outubro, 237. Dabar savo fabri-ko gaminius pardavinėja jau keturio-se savose parduotuvėse.

VLADAS TARASKEVICIUS S. Andrė mieste, Av. 15 de Novembro, 5, netoli gelžkelio stoties turi batų valymo „salioną“. Valytojai, vaikai, gauna po pusę pajamų, o kita pusė tenka „saliono“ laikytojui, kuris turi apmokėti nuomą, biznio leidimus ir kitas išlaidas.

SILVESTRAS MEŠKAUSKAS, kybartiškis, Brazilijoje turi keliaujan-tį „pramogų parką“, kurio vertė siekia pusę milijono kruzeirų.

MIRė Brazilijoje: Stasys Sauka, vilkaviškietis, 56 m. amžiaus mirė 15. XII. 49 Marija Gudelevičienė, kilusi iš Vilkijs, 73 m. amžiaus, mirė 18. XII. 49. Tą pat dieną mirė Marcelė Mackuvienė, 64 m. amžiaus, kilusi iš Rokiškio. — M. L.

NERVŲ IR PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
DR. SANCHEZ AIZCORBE
Paraguay 1365 Tel. 42-8425
Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

Danutė Gilydydienė
diplomuota modistė
Rio Cuarto 3244 Buenos Aires

PIRMA LIETUVIŠKA
ŠOFERIŲ AKADEMIJA
Technika
Kvotimai
Valdymas
Calle VIEYTES 1789 (Punto Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

QUILMES BOCK
la mejor cerveza

APMOKA KELIONĘ, KAD TIK VYKTŲ Į SOVIETUS

Kada pirmą kartą rusai įsibrovė Lietuvon, daugelis manė, kad jie įves lygybę. Taip manančių buvo užsienio-se, taip manančių buvo ir Lietu-voje. Vienok antrą kartą plūstant rusams į Lietuvą, beveik visi taip manūsieji spruko nuo jų, nes jau ži-nojo, kad rusai tik vergiją darbo žmonėms atnešė tegali.

„A. L. Balso“ tada buvo rašyta, kad vienas šio laikraščio skaityto-jas, p. Kuras, lankėsi Redakcijoje ir pasiūlė apmokėti kelionę tam bolše-vikui, kuris giria tai, ko nematė. Vienok neatsirado norinčių vykti į rojų.

Dabar labai įdomus dalykas išsi-vystė Chicagoje: Bolševikai ir ne bolševikai nori, kad „Vilnius“ redak-torius Andriulis vyktų okupuoton Lie-tuvon, bet jis spiriasi, kiek galėda-mas. Aukštaitis „Naujienose“ apie tai rašo:

„Kalbėt vienaip, o daryt kitaip lengva. Rodosi, sovietiškieji mo-nelinkai garsiai giria maskoliškąjį rojų, į kurį patys net varomi ne-nori vykti. Tenka pasidžiaugti, kad nūdienis žmogus nepaiso žo-džių, o žiūri pavyzdžių: nežiūri ta-ras, o laukia daros. Komunistai aki Stalino pakalikai, patys nevyksta į jų liaupsinamąjį Maskolijos rojų, bet kitus ten persa.

Kad Stalino tarnai komunistai lietuvių kankina, tremia, žudo, jie nutyli; kad komunistų užimtuose kraštuose darbininkai, seni ir jauni, kasdien daug valandų sunkiai dirb-dami, ne tik dorai apsiengti, bet ir social pavalgyti neištenka — Stalino klusnūs pakalikai ne žodžio. Šioj šaly jie gerai gyvena, yra apsidarę ir social pavalgę ir išgėrę! O betgi užsimerkę giria Maskolijos komunis-tinę santvarką, kur žmogus tiek tu-ri teisės, kiek pajungtas kuinas: nei suiegi, nei kalbos apie savo kaippo žmogaus teises, nei spaudos, nei valdžiai pasiskundimo laisvės; nei streikų, nei laisvų laikraščių! Taip turi būt, kaip „rašto mokyti-jė“ Maskvoj nori!

Kai valdžia veikliausios, komu-nistus, emė tardyti, akieji subruzo do ginti. Pakliuvo lietuviai „Vil-nies“ redaktorius, šaukė suiegi „An-driulio gynymai ar papeikimą val-džiai už laisvės varžymą“. Į šauki-mą sugužėjo komunistai ir laisvieji lietuviai, ir ką? — Ogi nubalsavo, kad Andriulį ir kitus Stalino san-tvarkos rėmėjus išguitų Maskolijos rojūn, kurį jie garbina! Dar geriau: radosi norinčių apmokėti kelionę, kad tik vyktų! Smagus reiškinys, kad tik kurie komunistų sekėjai, trem-tinių pasakojimų paveiktai, atsikvošė, balsavo, kad komunistai būtų iš-guiti!

Teisingai sakoma: žmones galima klaidinti kurį laiką, bet ne visada; pagalau klaidinami susipranta. To susipratimo šaltinis gyvas — trem-tiniai, matė ir jutė maskolių „draugi-skumą“ pirmojo maskolių Lietuvon įsibrovimo metu; jie jautė ir patys kentė; kam teko pasprukti, šiandien tas gyvas liūdininkas; prieš juos atakliausi komunistų pakalikai nu-tyla. Tur būt, Praamžius juos čia at-siuntė!

Ve, tu teisybės skleidėjų dėka akli Stalino sekėjai praregėjo; susirinkę priėmė rezoluciją, kad komunistai, garbina Staliną ir klausą svetimo krašto komandos, tur būt išguiti ir jų garbinamą rojų!

Tremtiniai žino, kad Stalinas Hit-lerio brolis — Staliteris, o komuni-stai nacių palikuonys. Hitleris pra-dėjo tautų žudymo žygį, Stalinas tą žygį vykdė. Žuvo Hitleris, žus ir Stalinas!

Nors vėlai, bet gerai padarė komu-nistai, pasmerkdami vadus išguji-mui.

Kada lietuviuose nebeliks žmogė-dos Stalino liaupsintojų, sužibės tarp visų lietuvių broliška vienybė! Aukštaitis.

RESTORANAS "DOS AMIGOS"
K. Paulausko ir M. Kamsiuko
PASEO COLON 44, BS. AIRES
Tel. 33, Avenida 3202
Puikūs valgiai, baras, rezervadai
šeimynoms.

Baras - Restoranas
"EL RAPIDO"
Federikas Grunovas
Savininkas
CENTENERA 3204. T. A. 61-1735
NUEVA POMPEYA - BS. AIRES
Puikus maistas, skubus patarnavi-mas, vietiniai ir užsieniniai geri-mai. Pavieniai ir šeimos kvie-čiama apsilankyti.

IS AMERIKOS LIETUVIŲ DEMO- KRATŲ KLŪBO VEIKIMO

Amerikos Lietuvių Demokratų Klūbas, veikiantis savo patalpose 780 E. 150 St., Bronx, N. Y. labai gražiai sutiko naujuosius metus. Vietinių lietuvių buvo pilna svetainė, o ponia K. Lukas dalyvavo net iš New Britain, Conn.

Klūbo pirm. Adolfas Blozis laike vakarienes pasakė sveikinamąją kalbą, o paskui kalbėjo J. Tiskus, J. Le-kutis, P. Shlaves, Klūbo sekr. Ami-lie Dickson, „Vienybės“ agentas John Krunklis, M. Jasevičienė, B. Markūnienė, A. Mačelienė, Residing ir Ackerman. Svečių tarpe matėsi E. Gibavičienė, Pr. Markevičius, Pr. Dravill, P. Budrikiene ir kt.

Prie progos, siūnčių 3 dolerius „A. L. Balsui“ ir širdingus pasveikini-mus „A. L. Balso“ skaitytojams ir visiems Argentinos lietuviams. John Krunklis. Brooklyn, N. Y., 2. 2. 50.

UPELIO AR SVEIČIŲ „KRIKŠTAS“?

Kadangi nekurie svečiai buvo žiauriai be jokios žmoniškos etikos įversti į dumbliną ravą, (arollos) su drabužiais, dokumentais, laikrodžiais, foto aparatais ir t. t. pačių šeimini-nių įvykusiame 1. II. 1950 m. „Sal-tinis“ ūkyje, tai aišku, gerb. P. Pa-džiūnas filmavo Argentinėj gimusių lietuvių „kultūrą“. Taip nufilmavo „Išviečių“ su svečiais varte-liojimą, o po to garsaus filmo spruko, nešdamas savo filmo aparatą, kad neatsidurtų taipgi drauge su gerb. svečiu į dumblą.

Mūsų tarpe dar maža kultūros. Prašytas svečias.

„MINDAUGO“ DRAUGIJA MINĖJO VASARIO ŠEŠIOLIKTĄ
Šiais šventais San Martin metais Berisso Lietuvių Draugija „Mindau-gas“ Vasario šešioliktą minėjo tris dienas:

1. — Pacią Vasario šešioliktą dieną, ketvirtadienį, 18 val. mindaugiečiai užėjo gyvų gelį vainiką ant Argenti-nos Išlaisvintojo, Generolo San Mar-tin paminklo, La Platoje. Taipgi iet-ikas lietuvių pergaminas gubernato-riui ir kitoms Buenos Aires provinci-jos įstaigų vadovybėms, pažymint lie-tuvių tautos tikslus, siekiant laisvės atgavimo.

2. — Vasario 18 įvyko pilietinis mi-nėjimas „Mindango“ patalpose Beri-ssio.

3. — Vasario 26 vietos parapijos bažnyčioje įvyko lietuviškos pamaldos už Lietuvą, Vasario šešioliktos proga.

VISUOMENĖS ŽINIAI

Gerb. „A. L. Balso“ Redakcija pra-šan paskelbti sekantį pareiškimą: Dėl susidariusių „Mindango“ Drau-gijoje aplinkybių, nuo sausio 31, 1950 pasitraukian nuo šios draugijos sek-retoriaus ir administratoriaus pa-reigų. M. Tamoliūnas. Berisso, 10. 2. 1950.

VIESAS PAREIŠKIMAS

Gerb. „A. L. Balso“ Redakcija, prašau patalpinti kas seka: Dėlei susidariusios Lietuvių Kata-likų Savišalpinėje Draugijoje „Min-daugas“ padėties, nuo vasario 5, 1950 aš viešai esu atsisakęs nuo Val-dybos nario pareigų. V. Stundžia. Berisso, 12. 2. 50.

Despensa "La Fe"
ANTANAS BUNDINIS
Savininkas
Šviežias valgomas prekes ir gerą alų bei vyną gausite pas mus pi-giau negu kitur. Prašom apsilan-kyti ir pasitikrinti.
Canning 1706 ir Costa Rica 4401
Telefonas 72, Parque 4020

A. P. E.
TEISINIS IR NOTARIALINIS BIURAS
Padedą išgauti šios šalies pilietybę ir pasus „No Argentino“. Cedulos ir apsigyvenimo teisė. Bylų vedimas, metrikai, vertimai, darbo nelaimės, gi-minių atsilikvietimas. Patarimai kasdien:
NUO 10—13,30 IR NUO 15—19 VAL.
25 DE MAYO 140, PISO 2, OFIC. B.C.

Calidad superior
CINZANO
VERMOUTH

Sportas

GRANDIS — EL PORVENIR 37-39.

Vasario 9 d. Grandis žaidė draugiškas krepšinio rungtynes prieš El Porvenir. Žaidimas baigėsi 39-37 (19-15) priešininkų naudai. Taškus Grandžiai pelnė: Arlauskas 14, Kal-butas 8, Bandžius V 7, Čepelevičius 4, Grabauskas 2, Bandžius J. 2 ir Jaunius 0.

URUGVAJAUS krepšinio rinktinė, kurios eilėse žaidžia lietuviai Cies-linskas ir Slazinskas, viešėjo Buenos Aires ir čia turėjo dvejias rungtynes prieš Argentinos rinktinę. Pirmąsias, 10. 2. 50, laimėjo argentiniečiai pa-sekme 36-33, antrosiose, 12. 2. 50, dominavo urugvajiečiai ir laimėjo žaidimą 39-33.

LIETUVOJE, Kauno miesto stalo tenistai iškveikė Maskvos rinktinę. Kauniskius atstovavo žinomi dar iš Nepriklausomos Lietuvos laikų sportininkai, kaip Dzindziliauskas, Vario-kojis, Nikolskis, Subaciūs, Jurgelys.

Futbole lietuviai išėjo Pabaltijo turnyro nugalėtoju. Sudėtyje žaidė: Penkauskas, Saunoris, Skalskis, Či-nikas, Mikalauskai, Ganusauskas, Bal-trimavičius, Babinskas, Dauksa, Dzindziliauskas.

Krepšinyje už Lietuvos rinktinę žaidžia Kulkauskas, Butautas, Ser-vevičius, Lagunavičius ir kiti.

Margis. — ŠIAULIŲ „Elnio“ fabrike Ping-Pong (stalo tenisą) lošia 50 žaidėjų. Pirmieji: Tomas Gudanačiūsis, Juo-zas Bikas ir Jonas Gudanačiūsis.

KAROLIS ŽUKAUSKAS, Argentinos Civilinės aviacijos lakti-nas, nuo 1936 metų skraidantis Bue-nos Aires padangėse. Jo „amžius“ ore apie 500 valandų. Šis malonus panevėžietis dažnai pavežioja savo atgaus padangėmis. Jis yra Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centro narys ir ilgametis „A. L. Balso“ skaitytojas

BUENOS AIRES — RIO DE JA- NEIRO LENKTYNIŲ DAVINIAI

Argentinos ir Brazilijos jachtų lenktynės pasibaigė 3. 2. 50. Iš Bue-nos Aires į Rio de Janeiro pirmieji atplaukė argentiniečiai. Galutinė kla-sifikacija yra tokia:

1. Fjord III (Argentina),
2. Joanne (Argentina),
3. Vendaval (Brazilija),
4. Errante (Argentina).

Paskiau sekė kelesdešimt Argenti-nos ir Brazilijos jachtų.

ANTANAS PASTARNOKAS
Restoranas — Baras — Bilijardai
CARLOS PELLEGRINI 1453
Isle Maciel — Avellaneda

Dr. E. LEVINAS
Lietuvis gydytojas - chirurgas diplomuotas Berlyno ir Kordobo universitetuose, buvęs Rosario li-goninės klinikos vedėjas, daba Hospital de Clinicas, Sala 4 gydy-tojas, kalbantis lietuviškai, pri-ima širdies, aorta ir kt. ligų ligo-nius savo konsultorijoje
nuo 15 iki 18 val.
CALLAO 545 T. A. 35 - 8669

BRAZILIJOS LIETUVIAI SPORTININKAI

Petras Genevičius skaito-mas geriausių brazilų krepšinio (Basket-Ball) Floresta komandos žai-dėju. Su savo komanda jis išvyko lošti į Chile. Taipgi loš Urugvajuje. Mario Dantas kūjo metime Brazilijoje užėmė penktą vietą, at-tovaudamas Tiete klūbą (43 m 85 c). Kitas lietuvis lengvaatletas, Me-čislovas Zapolckis, atsto-vaudamas brazilų klūbą Pineiro, lai-mjo 6-tą vietą (40 m 97 c). Taigi iš 10 pirmųjų vietų visoj Brazilijoj, dvi atiteko lietuviams.

Antanas Aukštinaitis yra geriausias rankinio sviedinio (Hand Ball) žaidėjas Sao Paulo mie-ste. Su rinktinės sausio 21, 1950 jis išvyko keltuvais į Santa Catharin-ha valstybę. Jis puikiai žaidžia ir Volly Ball (orasvaidį). Jis geriausia pasižymėjo lošdamas prieš Florenopo-lis ir Blumenau rinktnes.

2000 „NAUJAMETINIŲ“ BĖGIKŲ

Kiekvienais metais gruodžio 31 d. S. Paulyje įvyksta „naujametinis bė-gimas“, kuriame dalyvauja Brazilijoj gyvenantį lengvaatletai iš viso pa-saulio. Sieminiame bėgime dalyva-vo virš 2.000 lengvaatlečių.

Pirmą vietą laimėjo suomis Viljo Heino, II — amerikietis Curtiss Ste-ne, III — uragvajietis Oscar Moreira, IV — argentinietis Reinaldo Gorno ir chilenas Raul Inostrouz.

Spauda rašo, kad 30 vietą laimėjo Artistides Linckis iš Santos; 233 vie-toje pasirodė Bronius Lukšas iš S. Paulo, o 424 vietoje Povilas Zakevi-čius, taipgi iš S. Paulo.

Santos Miesto 5.000 metrų bėgime pirmą vietą laimėjo Aristides Linckis, sia distanciją sukojęs per 16,10,2/10. Antruoju — José Nunes ir trečiuoju — Jesus Alonso.

Ed. Girčis.

NAUJI KAPAI

MIRĖ VISUOMENĖS DARBUOTOJA
JUŽE Z. POVILONIENE

Vasario 19, 1950 savo namuose mirė Južė, Zupkevičiūtė Povilonienė, su-laukusios vos 45 metų amžiaus. Jos gy-vybę pakirto vėžio liga. Buvo padary-ta operacija, konsultuoti geriausi gydytojai, bet negailestingoji mirtis nutraukė tos veiklos visuomenininkės gyvybę. Prieš antrą pasaulinį karą, velionė lankėsi Lietuvoje.

Visi Buenos Aires lietuviai pažinojo ir gerbė J. Povilonienę. Sukūrusi še-mos židinį su savo pusbroliu, gerb. Stasiu Poviloniu, visą laiką veikė Ar-gentinos lietuvių katalikų visuomen-e. Choras, vaidybos menas tarpais išlaikė vien acių pp. Povilonių ini-ciatyvai. Laikė pensionus, ruošė kul-tūrinius parengimus. Pasistatė gra-žius namus Villa Porvenir, prie lietu-vių bažnyčios, kitus San Justo. Ruošėsi polisini, kurio nebuvo lemta su-laukti.

Didžiausiame nuliūdime Argentinoje liko velionės vyras, Stasys Povilonis, mažametis sūnus Enrique ir mažame-tė duklė Nelida, auklėjami pavyzdin-goj lietuvių dvasioj.

Velionė iškilmingai palaidota Sa-randi kapuose, dalyvaujant skaitlin-giems palydovams. Jos kapas pappos-tas daugybe gyvų gėlių vainikų.

Lai bus velionei ramu ilsėtis sve-tingos Argentinos žemėje. Jos šeimai skaudaus liūdesio valandoje, reiškia-me gilia užuojauta. Red.

SKELBIAMA EVANGELIJA
lietuvių kalboj, kiekvieną penktadienį, 7 v. v. Ten pat gaunama dvasi-no turinio literatūra Lietuvių kal-boj: Biblija (Naujas ir Senas Testa-mentai), Apaštalo Jono Evangelija ir t. t. Raštu ir asmeniškai kreiptis šiuo adresu: Calle Marcella 1026, Be-risso, F. C. S.

**VASAROJANT KORDOBOS
KALNUOSE**
"Lituania"
suteikia pensionistams geriausius patogumus. Lietuviška virtuvė. Rezervuodami kambarius rašykite:
Sr. JOSE PALŠIS
VILLA RUMIPAL, Prov. Córdoba
Prie pat ežero Calamuchita.

Radio - Elektra
Radio technikas dirba naujus, taisto ir pakeičia visokių rūšių, aparatus. Pataiso antenas pigiai, garantuotai ir ant išsimokėjimo. Išnuomuojami visokiems banke-tams Radio - Fono amplifikado-riai su lietuviškomis plokštelėmis pigia kaina. Tartis:
VINCAS RAMANAUSKAS
Baigęs mokslą USA
calle POLA 289 — Buenos Aires
T. E. 64 - Liniers - 4154.

**Aukso Išdirbinių
Fabrikas**
JUSTINO VALAČIO
Daro naujus ir perdirba iš aukso žiedus, apyrankius, retėžėlius, vy-rams ir moterims. — Parduoda laikrodžius:
CORDOBA 2019 - 2-ras aukštas
T. A. 44, Juncal 9256, Bs. Aires

ŠOKDAMAS NUO TILTO NUSI- ŽUDE ANTANAS LUISYS

Antanas Luisys, kilęs iš Suvalkijos, nuo gimnazijos suolo atvyko Argenti-non apie 1930 metus. Čia dirbo pran-cūzų laivininkystės bendrovėje „Me-dda Ltda“. Paskui važinėjo po įvai-rias Argentinos dalis, Braziliją ir Urugvajų. Tapo atsisakyrius nuo lie-tuvių. Buvo kilęs iš Gižų valsčiaus. Žuvo sulaukęs 47 m. amžiaus.

Prieš keletą mėnesių grįžo į Buenos Aires. Su draugu Edv. Taliušiu užėjo Balsan. Lisiui tapo perduoti keli laiskai iš Europos, jų tarpe laiskas nuo jo motinos, kuriame rašoma, kaip okupantai sunaikino Luisio gimtinę. Perskaitęs laiską, Luisys nusimė aki-nius ir nusišniustė sąsaras.

Buenos Aires priemiestyje, Isla Maciel, Luisys draugams pasakė: „Suklupau po gyvenimo ratus. Atsi-likau nuo lietuvių Argentinos sostinėje. Netinku, kad grįžti gyveniman Niekuo negaliu padėti savo motinai. Eisiu ir nusižudysiu, šokdamas nuo Bokos tilto“....

Taip ir įvyko: Vasario 1, 1950, 1 val. nakties, užlipo ant pat viršaus senėjo tilto. Viršuje nusirengė, pasi-kabino rūbus ir vien su apatiniais bal-tiniais šoko į Riachuelo kanalą. Po dviejų dienų jo lavoną ištraukė jūrin-inkai ir policija į jį pasiėmė; gydyto-vas padarė skrodimą ir miesto valdy-ba palaidojo. E. T.

MIRĖ JAUNAS MOKSLEIVIS

Buenos Aires priemiestyje, Villa In-dustrial, 19. 2. 50 mirė Viktoro ir Onos Mikšų vyriausias sūnus moks-leivis, 12 m. amžiaus. Palaidotas 20. 2. 1950.

MIRĖ JULIJONA GALEVIČIENĖ

Vasario 19, 1950 mirė Julijona Vire-liūnaitė Galevičienė, sulaukusi 70 metų amžiaus. Buvo gimusi Vižonų k. Kupiškio v. Jaunystėje, 1905 m. emig-ravo į J.A.V. Great Neck, Pa. ište-kėjo už Jono Galevičiaus. Lietuvon grįžo 1920. Ten laikė mokinį bend-rabutį. Į Argentiną atvyko 1924. Di-džiausiame nuliūdime čia liko velio-nės vyras, Jonas Galevičius, gyvenan-tis savo namuose, Isleta 3755, 4 de Junio. Kordoboje liko dvi giminaitės, Liūda Stankevičienė ir Stefanija Tu-mosienė.

Galevičiai priklauso Susivienijimui Liet. Argentinoje ir yra seni A. L. Balso prenumeratoriai.

Dalyvaujant giminėms ir pažišta-miems velionė palaidota Sarandi ka-puose 20. 2. 1950.

Lai bus jai lengva ilsėtis amžinai Argentinos žemėje. J. M.

UŽUOJAUTA

Julijonai Vireliūnaitė Galevičienei mirus 19. 2. 50, skaudaus liūdesio va-landoje gilia užuojauta reiškiamo vė-lionės vyrui Jonui Galevičiui ir ki-tiems giminėms.

Juozas ir O. Z. Marčiūnai

Buenos Aires, 21. 2. 50.

Per nieką kitą nėra išganymo. Nes neduota žmonėms kito vardo po dangumi kurį mes turėtume būti išgelbėti (Ap. d. 4, 12).

Nė vienas negali būti išganytas „pagal savo būdą“. Mūsų tekstas rodo, kad tėra vienas būdas, kuriuo mes esame išganyti. Tai tikėjimas Jėzumi Kristumi. Jame buvo Dievas ir suteiktino pasaulį su savimi, Jis yra ta vienintelė vieta, kurioje mes galime matyti, kas yra Dievas ir kas yra žmogus.

Pirma, Kryžius skelbia mums be-galinę Dievo meilę. Jis byloja mums, kad Dievas nėra žmogaus likimu nesuinteresuotas Dievas, Dievas, ku-ris pasaulį „tik iš viršaus pastu-mėtų, aplinkui pirštą leistų skrie-ti“. Nukrižiuotajame mes matome Dievą, kuris žengia į žmogaus ken-tėjimų ir žūties gilumas; kuris pa-sisavina mūsų nuodėmę ir mirtį, o mums teikia savo teismą ir gy-vatą. Jame Dievas praskleidžia mums savo esminę prigimtį: jis ne-palieka žmogaus likimo galybėms ir neleidžia triumfuoti nuodėmėi bei mirtčiai.

Tačiau Kryžius skelbia ir Dievo rūstybę mūsų nuodėmėi. Jis pa-rodo, kas ji yra. O ji nėra vien „gy-vuliškumo liekanos“ mummyse, bet maistas prieš Dievą. Kryžiaus švie-soje ji yra prar

